

Nooruse Laulid

kus sees on isamaa, armastuse, rõemu,
leina, nalja, sõja. sulase, sandi, talguse,
pulma, sündimise päeva, meremeeste,
ja üleüldse muud laulud, 153 uuemat
ja ilusamat praeguse aja lauletavat
laulu.

Jurjewis — Tartus.
Trükitud K. Jaik'i kuluga.
1904.

—== Hind 25 kop. ==—

Siin on saada kõigist raamatukauplustest
ja ka ümberrändajate raamatumüüjate käest

Lõbu laulik,

kus sees on 27 kõige uuemat praeguse aja lauletavat laulu.
Hind kõigest 5 kop. Argu teda mitte keegi ostmata jätku, sest et
selles laulikus ütlemata toredad ja huvitavad laulud on.

Naalja laulik I ja II.

millede sees väga naljakad ja tõsisulised laulud on, mis ajavad
inimese ilmatahtmata naerma ja kellel tibe on tött tunda, see
hakkab kohe nutma. Naer ja nutt, rõõm ja mure kaskivenuvad:
kes kurvastab, see rõõmustab: kes kahju kannab see kaju saab,
kui ta selle lauliku ostab: raha tema eest makstes saab ta kahju,
kui ta teda loeb saab naerda ja palju kuulda kuidas meie aegu
ilmas elatakse, nõnda saadab ta oma aega tulufalt mööda —
ilma et tal pruugiks kuhugi kõrti ehk seltsimajasse aega viitma
minna, kus rahast ilma jääb — ja see on puhas kaju.

  Hind à 10 kop.

Minu käest on saada

Самоучитель нѣмецкаго языка

и

САМОУЧИТЕЛЬ ФРАНЦУЗСКАГО ЯЗЫКА

по которымъ каждый легко можетъ выучить безъ
помощи учителя говорить и писать понѣмецки и
пофранцузски въ теченіе трехъ мѣсяцевъ.

Цѣна каждой книги 75 коп.

Kes nende hinna rahas ehk markides sisse saadab, sellele
saadetakse nad ilma postikuluta koju kätte.

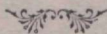
Tellimise aadress: Юрьевъ (Лпфл.) Ратушная ул. № 95.

К. ЯЙКЪ.

Nooruse laulik,

kus sees on isamaa, armastuse, rõemu,
leina, nalja, sõja, sulase, sandi, talguse,
pulma, sünnimise päewa, meremeeste, ja üleüldse
muud laulud, 150 uuemat ja ilusamat
praeguse aja lauletavat laulu.

Kokkuseadnud
Elwine Kenamägi.

Surjewis — Tartus. ?
Trükitud K. J a i k'i kuluga.
1904.

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 6 января 1904 г.

ENSU TA Fr. B. Kreuzwaldi nim.
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

1954:1235 ✓

~ ~ ~ ~ ~
T K u t t ' e trüft, Jurjewis.

1. Seal pärnapuude wilus.

All orus hällib ojake
Seal pärnapuude wilus.
Seal paistis armutäheke
Mul esimeses ilus.
Kuis lahkest läikis sinu film,
Mind täitis ime nõia ilm.
Ja taewa õnn
Mu ligi on
Seal pärnapuude wilus.

Me' waitfelt üffi ist'sime
Seal pärnapuude wilus,
Ja süda tufsus soojaste,
Silm peeglist' waate ilus ;
Puu ladwul laulis linnuke
Nii magusalt ja armsaste.
„Truuks mulle jae !“
Nii õht'sime
Seal pärnapuude wilus.

Ma wõtsin julgest' kaenla sind
Seal pärnapuude wilus.
Ma hoidsin sind, ja hoidsid mind
Suud musutaewas silus,
Ja sügaw armu seadus seal
Meil pani truudus' pits'ri peal.
Tooks magus tund
Nii ilust und
Weel pärnapuude wilus.

A. Saal.

2. Üliõpilaste laul.

Andsid mull' nõuu ja õpe sõnu,
Andsid mull' auu ja andsid mõnu,
∴ Delfid : ma peaks ootama,
Tahtsid mind üles aidata. ∴

Aga ma kõige selle juures
 Oleks wõin'd surra nälgas juures,
 ∴ Poleks tulnud üks tubli mees,
 Kes mind siis aitas häda sees. ∴∴
 Tubli see mees : mull' andis süia ;
 Jialgi unusta ei jõua —
 ∴ Annaks suud tal, ei seda saa,
 Sest ise see mees olen ma. ∴∴

H. Heine. j. A. Mwer.

3. Oru talu tütar.

Ann Oru talu tütar
 On minu armuke:
 Ta on nii ilus, armas,
 Kui kaunim dieke.

On tasane ja waga
 Kui armsam tuike ;
 On kena, helde, lahke,
 Kui taewa inglise.

Ei päewal ega öösel
 Mu meelest lähe ta ;
 Sest, jeal kus minu wara,
 On minu süda ka.

Ma olen Oru talul
 Ju sagedasti käin'd,
 Ja olen mõnel käigil,
 Mull' õnneks, teda näin'd.

Ei igakord küll wõinud
 Ma öelda sõnaga,
 Ma andsin siiski mõista
 Tall' mõtteid film'ega.

Ma olen ka ju üks
 Roos olnud temaga.
 Me oleme suud andes
 End töotan'd armasta.

Mis süda mul siis tunnud,
 On ära rääk'mata,
 Kui suur mul arm siis olnud,
 Ei wõi ma ütelda.

Küll igaw on mul oota,
 Ma õhkan südamest ;
 Oh tule aeg ja anna
 Mul Oru Annekest.

Dr. M. Beske.

4. Armastus.

Armufene, minu mure
 On nüid äramõistmata !
 Iga päewa hommikule
 Astun nuttes wastu ma.

Ohates siin mina ootan,
 Dotan armastades sind.

Suures kurwastuses loodan,
 Ei wõi unustada sind.

Tuhat, tuhat koidufuma
 Nuttes film ju näha sai !

Sinu arm ja põsklepuna
 Siiski armsaks ikka jäi.

Jaan Reinwald.

5. Eesti maa, mu isamaa.

Eesti maa, mu isamaa,
Kuis mul armas oled sa!
Murravad ka tormid, tuuled
Sinu wiimsed tammepuud,
Siiski hüidwad minu huuled:
Eesti maa, sul annan juud! :.:

Eesti waprad wanemad
Mäelt waikselt waatawad,
Peas on neil elukroonid,
Wõidulaulud nende suus,
Neil on kuninglikud troonid,
Kuldseid kandleid palmipuus! :.:

Eesti maa, su mehe meel.
Pole mitte furnud weel!
Peab surm ka rohket lõikust
Suure sõjakäraga:
Truuks jäeme isamaale
Wiimse weretilgani! :.:

J. Kuhlbarz.

6. Edasi.

Eesti pojad, edasi
Ustkem oma radasi!
Laulgem rõemu loojale,
Pidupäewa toojale.
Iipumees
Kongi ees
Lehwitagu lippu käes!
Lauldes rõemu radasi
Eesti pojad edasi!
G. R. Sinnutaja.

Eesti tütrede edasi
Ustke oma radasi
Ditstes armsal isamaal

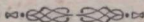
Õnnistuseks igal a'al;
Kaswage
Kosuge
Kõrgest', kõrgest', elage
Käies rõõmu radasi!
Eesti tütrede edasi!

Eesti wennad edasi
Ustkem oma radasi
Truuks jäedes isamaal,
Usul, keisril igal a'al.
Püüdkem head,
Saatkem wead,
Wennalikult alati

Räigem oma radasi!
Gesti pojad edasi!
Gesti rahwas edasi
Ustu elu radasi!
Pea kalliks Gesti keelt,
Hoia kalliks Gesti meelt!

üle maa
Rangeks saa
Ühendusesse dieti!
Hariduse radasi
Gesti rahwas edasi!

M. J. Eisen.

7. Gesticlane olen ja Gesticlaseks jäen!

Gesticlane olen ja Gesticlaseks jäen
Kuni ma elan ja hauasse läen!
Gesticlaseks taewas mull' elu on annud,
Gesticlaseks ema mind ilmale kannud,
Gesticlaseks ema mind imetanud rinnal,
Gesticlaseks astund ma isamaa pinnal.
Gesticlane olen ja Gesticlaseks jäen
Kuni ma elan ja hauasse läen!

Gesticlane olen ja Gesticlaseks jäen
Kuni ma elan ja hauasse läen!
Gesticlase waim minul soonte jees wehib,
Gesticlase süda mu rinda mul ehib,
Gesticlase keel minul huuldella kõlab,
Gesticlase meel minul mõtetes elab.
Gesticlane olen j. n. e.

Gesticlane olen ja Gesticlaseks jäen
Kuni ma elan ja hauasse läen!
Gesticlase nime ma auustuseks pean,
Armastust tema sees asumas tean,
Gesticlase nime ei jäta ma maha,
Kui mul ka pakutaks kuulsust ja raha.
Gesticlane olen j. n. e.

Gesticlane olen ja Gesticlaseks jäen
Kuni ma elan ja hauasse läen!
Gesticlaseks surmani ennast ma hüian,
Gesticlaste heaks ma elada püüan,

Gestlaste õnnetust tähän ma maitsta.
Gestlaste õnne ja õnnistust kaitsta,
Gestlane olen ja Gestlaseks jäen
Kuni ma elan ja hauasse läen!

M. J. Eisen.

8. Ehi, hellake!

Ehi, ehi hellake,
Noor ja nägus neiuke!
Ehi, ehi aja-tiib
Nastaid lendes mööda wiib!

Lilleke ja tütarlaps
Läewad warsti wanemaks,
Mõlemaißt siis waataja
Astub mööda – wiitmata.

Sinu ehte, iludus,
Olgu truudus, tõsidus!
Tasandust ja tarkust ka
Wõta kalliks pidada!

Digus, heldus, alandus,
Rannatus ja kasinus,
Puhtus, arm, rõem, wagadus
Elagu sul südames!

Ole usin igas töös,
Lõbus, lahke kõne sees;
Kindel kõikumata meel
Juhtigu sind elu-teel!

Kui nii oled, neiuke,
Ehtinud end, hellake:
Küll siis mitmeis rindades
Õnn on sulle õitsemas.

J. Järw.

9. Meremees.

Ei meremees kosi noorelt naist,
Ta elab kangel kodumaißt.
∴ Summ widi, widi, widi, widi pomrasja. ∴
Sest laewakene lendagu
Ja Gest'i neiud elagu.

Kui purjed lahti tõmmatud
Ja ankur üles winnatud,
∴ Summ widi, widi, widi, widi pomrasja. ∴
Siis ujub ruttu laewuke
See laenetawa merele.

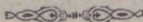
Tõest' rõõmsast' elab meremees,
Kas olgu surm ehk elu ees;
∴ Summ widi, widi, widi, widi pomrasja. ∴

Tal purjetates ikka lust,
Eht kõveras küll laewa mast.

Kus linna iial läheb ta
On rõemu, ilu lõpmata.
∴ Summ widi, widi, widi, widi pomrasja. ∴
Seal uhked elumajad ees,
Kust kõik võib saada meremees.

Kui kodu randa jõuab ta,
Siis mindaks vastu hulgana,
∴ Summ widi, widi, widi, widi pomrasja. ∴
Seal sõbrad andwad kätt ja suud,
Rõem täidab kõik, ei kuulda muud.

Kui üksford sureb meremees,
Siis neiud nutwad filmamees,
∴ Summ widi, widi, widi, widi pomrasja. ∴
Sest laewafene lendagu
Ja Eesti neiud elagu!

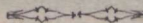

10. Ei taewa alla.

Ei taewa alla, ei väljadella
Leita nii kannifest kannifest,
Kui mu armas kullake,
Kes on minu südames.

Kui kõnnin tuulesja lagedikul,
Kullakest meele ma tuletan,
Varsti on soe, wagane,
Just kui Jaani ajake.

Dr. M. Weske.

11. Etteaimamine.

Ei tea mis tähendab see,
Et süda rahule jae.
Üks ennemuistne jutt mul
Ei lähe meelest ä'!

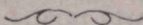
Kui õhtu kõik ju waifind,
Ei kuulda ükski heal,
Ja jõgi eha walges
Kui werest punab weel.

Üks kena neitsi istub
Siis kõrge kalda peal,
Kuld kammiga oma juuksid
Ta sueb lauldes seal.

See laul kui tormi mürin,
Kui tuule lõhuke, siis
Sell' laulul imeline
Ja wäga wägew wiis.

Waat', lootfikus istub ja mõtleb
Ja muretsseb poisike,
Ei näe ta kiwi rinku,
Näeb üksi ülesse,

Ja enne, kui ta märkab,
Ju põhja läind ta,
Ja seda petist teinud
Näff oma lauluga.

12. Sõja laul.

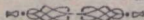
Ei ükski surm siin ilma peal
Wõi tõesti auusam olla,
Kui see, mis keegi sõjas seal,
Sai waenlast wõites tunda,
See surm ju oli auuks,
Seal langsid palju temaga
Ja hingwad nüid rahus.

Küll mõni waper wõitleja
Dn sõjas annud elu,
Seal isamaa eest rõemuga
Ei kartnud surma walu.
Ei ole tõest siin ilma peal
Küll kusegil parem surra,

Kui sõjas waenlast wõites seal,
Wõib filmad finni panna.

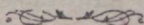
Seal trummide ja mänguga
See auuga hauda pandaks',
Kes sur'nd kui wahwa wõitleja;
Ta mälestus jäeb kuulsaks.
Ei ükski surm siin ilma peal
Wõi tõest auusam olla,
Kui see, mis keegi sõjas seal,
Sai wainlast wõites tunda.

Fr. Brandt.

13. Tulge imet nägema!

Emakesed, tütrekesed,
Isad, langud ja waderid,
Sugulased, juured sõbrad
Tulge nüüd imet nägema:
Taewas tantšib, maa müdiseb,
Pilmad ju pilli puhuvad!
Tammel Tartu rajalta,
Leppal linna uulitsalta:
Juured kokku jooksewad,
Ladwad kokku langewad!
Tamme ladwad langufesed,
Lepa ladwad linnufesed,
Mõlemil wõjud wennakšed,
Sõjarad ja sõbrakesed,
Oed õrnad õiekesed —
Püüd need uhked pulmalised. H. L.

14. Tüdruku töötus.

Enne mina heidan kiwi juurde,
Kiwi juurde, kännu juurde,
Ennemalt, kui poisi juurde!

Kiwi ei fiisu, känd ei katsu,
 Kiwi ei riisu rinda mööda'
 Känd ei katsu kaela mööda ;
 Pois̄ ei jäta puutumata,
 Rinda mööda riisumata,
 Kaela mööda katsumata ;
 Kui on pime, siis ta petab,
 Kui on walge, siis ta wannub.
 Käägib teiste poiste wastu,
 Waagub wana naiste wastu :
 See oli hullu uskumaie,
 Nöder nõuu wõttemaie ! R. I.

15. Et kõlagu.

Et kõlagu me' laulu heal
 M'e isamaalt nüid :
 Just nagu linnud oksa peal
 Käib lahke laulu hüid.
 Küll koht, mu meelest armas ta,
 Kus olen sündinud ;
 Siin tahan rõemus olla ma,
 Ei ihaldagi muud.
 Siin esimest jain mälestust
 Kord meelde, hinge, ma,
 Ei tundnud ma siin wiletsust,
 Ei häda hirmuga.
 Küll koht, mu meelest armas ta,
 Kus olen sündinud ;
 Siin tahan rõemus olla ma,
 Ei ihaldagi muud.

→→→→→ Dr. K. U. Hermann.

16. Sandi laul.

Halastage, halastage
 ühe waeje sandi peal !
 On teil Jumal annud, andke
 Rasukest ka näljatjel' !

Teine päew ju pole saanud,
Leima marja hamba peal;
Baljas maa mul woodiks olnud,
Kivid padjaks pea all!

Oh, kui rikas olin mina
Moorel põlvel elades!
Aga wanemate sõna,
Elasin ma põlates!

Nemad surid mure pärast,
Kirstu naelaks olin ma;
Rõemustasin nende warast,
Pillasin kõik pattuga.

Kallid olid minu sõõgid,
Kallid joogid, riided ka;
Lustipidu, rõemumängusid
Prasjides maailmaga.

Müid on mulle õigeks palgaks
Uste taga ferjata;
Oh et noored hinged wõtaks
Minu hädast õppida.

J. W. Janssen.

17. Raijale neiuks.

Hulluks läinud ohja hoidjad,
Pimedaks tee pidajad,
Norgu jäenud noored mehed,
Et ei mõista meile tulla!
Meie neidu nirgifene,
Sinisukka firgufene —
Meie neid on ammu walmis,
Ammu walmis ootamassa,
Wara seesta waatamassa:
üks tal kinnas kirstusfagi,
Seegi sõge sõrmitagi,
Pime ilma põidelata;
üks on wõõ tal wakkasfagi,
Seegi pooleli pieiud. —

Rahwa laul.

18. Croost igawuses.

Igawuses elan ilmas, Lauldes on kõif kurbtus] [põgenud.
iifst wõera rahwa hulgas.

Mul wäga raske elu, Kui on õhtu tulnud kätte,
Kurbtus mu'ft ei iial kau. Lähen lauldes woodi ette.

Siiski mis ma palju kaeban, Heidan ennast lauldes maha,
Ilma aegu ennast waewan? Rahul hingab jüis mu keha.

Sagedast ka tinnen rõemu, Ja ku wahest õõse unes
Kui ma tõstan lahkest laulu. Kurbtus jälle kätte tuleks,

See on tõest õnneks fiita, Siis ma tõusen wara üles,
Et wõin lauldes aega wiita. Lauldes Loojal tänu andes.

Laulma olen noorelt õppind, Nõnda kurbtuses mu päewad,
Siiski rõemus möõda läewad. Siiski rõemus möõda läewad.

Jr. Brandt.

19. Isamaa ilu hoideldes.

Isamaa ilu hoideldes, Nende piina pigistused,
Wõeraste wastu wõideldes Nende waewa wäsimused,
Wäriksid waprak wallad, Muistsed kallid mälestused
Kolletasid kihelkonnad Kostku meile kustumata!
Muide põlwe mulla alla. Kalewipoeg, Sissejuh. 127—165

20. Kallima igatsus.

Juba rahu ilma katab
Lõpeb päewa tegu, töö,
Uinutuse hõlma matab
Loodust õnnis juine õõ.

Aga fui ka kõike feeled
Ammu, ammu rahu teel,
Siiski minu mõtted, meeled
Pole rahu leidnud weel.

Kaugele nad minna nõudwad,
Kaugel on mu kallite,
Tema juurde nemad jõudwad,
Tema juurde järgeste.

Ei ta meelest mul ei lähe,
Ihka ta mu silma ees :
Oh peaks jälle saama näha
Teda ükskord tõe sees !

M. J. Eisen

21. Jäe Jumalaga.

Jäe Jumalaga isamaa !
Jäe Jumalaga nüid !
Sest võera maale lähen ma !
Jäe Jumalaga nüid !
Sest ma laulan kurwa meelega,
Suu, jüdame ja keelega !
Jäe Jumalaga nüid !
Su taewas, põllud, heinamaad,
Oh armas isamaa !
Mull' palju rõemu tegewad,
Oh armas isamaa !
Jumal teab, et ma sind armastan
Ja siiski lahkuma just pean.
Jäe Jumalaga nüid !
Sa, armas jõgi, saadad mind,
Jäe jumalaga nüid !
Et lahkun, see teeb kurwaks sind,
Jäe Jumalaga nüid !
Drust sammeldanud kiwi pealt
Sealt tõstan wiimast forda healt !
Jäe Jumalaga nüid !

Dr. R. U. Hermann.

22. Kaasake.

Ka mina tahan ühte kaasakest, ja, ja kaasakest !
Aga see, kes on laisk, kes on walf, kes on hapu wana waat,
Kes ajab end täis
Et kummuli läeb —
Sell' ütlen ma : ei !
Kasi, kasi oma teed !
Ja olgu ta toredam mõisnikki, ja mõisnik ka.

Ra mina tahan ühte kaasakest, ja, ja kaasakest!

Kes on suur, kellel jõud, kes on wirt, kes on südikas,
Kel lahkene meel, [kindel, truu,

Kel meelitaw keel,

Küll armsam kui kõik

On mu väike pruut!

Nii olema peab mu kaasake, mu kaasake.

Tast' saab mu südame kaasake, ja, ja kaasake!

Yahke olla ma tahan tall', armas olla ja ifka truu,

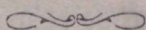
Tal silita pead,

Tal jahuta meelt.

Ma leiba tall' teen

Ja feedan tall' leent,

Ja hästi meie elame kahakesi, meie kahakesi.

Dr. M. Weste.

23. Tolm ja põrm.

Kas nägid ruffi põldu sa,

Kui ditses tolmates?

Eks tunnend seda waadates

Sa rõemu südames?

Kõik elu idud warjab tolmu

Kui uinu rüpe sees,

Nii kaua kui dits'mise and'

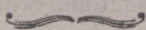
Meil seisab silma ees.

Mis kaduw on, see peab ku põrm

Siin hauda langema,

Ja ootma, kuni Looja heal

Saab hüidma: „Lõuse sa!”

Dr. R. Kreuzwald.

24. Kana sest ju.

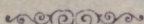
Kas on weel meeles, mis ütlesin sull',

Kana sest ju, kana sest ju!

Kui oma kurwastust kaebasid mull'?

Kana sest ju, kana sest ju!

Zialgi meelest see päew mul ei läe
 Ega mu kõrwad sind kuulama jäe!
 Kauga, jah kauga sest ju!
 Weel üksford laula mulle see laul,
 Kauga sest ju, kauga sest ju!
 Mis enne tihti lauljüd mu auul!
 Kauga sest ju, kauga sest ju!
 Wägise meelde, ju sõna see toob,
 Kui minu juu sellest karastust joob,
 Kadund aega ta elusse loob.
 Kauga, jah kauga sest ju?

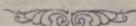
25. Naese mõte.

Kas peab siis tõest mu süda
 Mii noorelt ju närtfima?
 Kas ükski taewalik wägi
 Ei jõua teda ärata? —

Kas pean ma elusalt surnud
 Siis hauale rändama?
 Kus maailm nooruses hõiskab
 Ja laulab weel lustiga? —

Kas peab mu pões nii pime
 Ja kole õõ elama,
 Kui miljonid teine teist õnnes
 Weel wõiwad siin armasta? —

Oh taewas, ei usu, et mind
 Mii rängaste rõhuda wõid!
 Kui armastust minult sa rõõwid,
 Miks jüa maailma mind tõid? A. R.

26. Kas süid sest mul?

Kas süid sest mul, kui kogemata forral
 Sind esimest furd nägin metsa teel,
 Kui tutwustuseks andsin kätt jul aralt
 Ja tutwus-sõna kogeldas mu keel?

Kas süid sest mul, kui sinu roosi huultelt
Siis lehwis lahke, armas naeratus,
Ja kui ju palgelt närtsimata fujul
Mul paistis wastu nõidum iludus?

Kas süid sest mul, kui sinu lahke waade
Mu peal siis wiibis õrna pilguga,
Ja kui see pilk, kui tõuswa päikse kiire,
Mu hinges pani foidu fumama?

Kas süid sest mul, kui jull' nüid tufsub tormilt
Mu rind, mis õnne, sala kartust täis . . .
Kui sind ma ihkan näha kõigest hingest,
Sind waadelda — ja paradiisi õis!?

Kas süid sest mul, kui wõimata mul täitsa
Mu rinnust matta leegitsewat tuld,
Mis lõkkele löi sinu ainsast pilgust
Ja põleta mind tahab armetult?

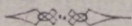
Kas süid sest mul, kui unes ega ilmfi
Ma sinu fuju unusta ei saa,
Kui waimus sinu ligisus mind tõstab
Siit maa pealt üles taewa afuma?

Oh üttele, kallim, on siis mul sest süidi?
Ja mõista minu peale kohut siis . . .

Ma wangina ju wiibin sinu ligi:

Kui süid mul sest — mul mõista kohut siis . . .

Joh. Niinas.

27. Soldati jumalaga jätmine pruudiga.

„Kallis pruut, oh ära nuta,
Ära liiast kurwasta;
Ehk küll pean ära ruttama,
Ja ka sõtta minema.“

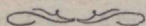
„Hale küll on lahkumine,
Aga rõem siis suurem weel,
Kui ford jälle fokku jaame
Selle ilma elu teel.“

„Sinust wara, sinust hilja
Sain ma rõemu maitseada;
Aga seekord jäen sest ilma —
Mis seal wõime parata?!“

„Keisri käsk, ja Jumal nõuab
Et pean kohut täitma ma;
Waendlane pea tulla jõuab:
Peame wastu ruttama.“

„Ja nüüd jätan Jumalaga
 Seekord s'uga armas pruut,
 Jumal aitku pea näha
 Üks teist. — Anname veel juud!“

Lindan. laul.

28. Lenda!

Kaugel kõnnib armufene,
 Teadmata on tema tee.
 Lenda, lenda linnufene!
 Kanna talle sõnume!

Mõrõja südant muljub mure,	Utle, et kui armufene
Kärjitu on tema meel,	Wiibib, pean surema!
Igatsus ei hinga, sure,	Tema armastus on mulle
Peiust räägib tema feel.	Elu jõuiks igapäew;
Lenda, lenda linnufene	Tema wiibimine jälle
üle järwe, üle maa,	On mul rääkimata waew.

J. Eglon.

29. Armastuse kiitus.

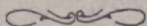
Kell' kannel on, kell' kannel on,
 See kõlistagu feeli
 Ja näitku Wanemuise wägewust,
 Kell' laulu on,
 See helistagu heali
 Ja rõemu tujul andgu tunnistust:
 Teid Looja lahkeste on ehitanud,
 Oh, fini filmad, ime iluga
 Teid armastuse tuel sütitanud ta põlema.;;
 Me neiudel! Me neiudel
 Auu pühalikult anda
 On noortemeeste kohus iganes,
 Nad saatwad südant õndsja rahu randa,
 Kui maailm mäsab, tormab tuuledes,
 Kas läenatagu jõgi järw ehk meri,

Ma armu kaisus uinun hingama,
Küll tufsub süda, kärmest woolab veri
Mull rõemuga. ∴∴

Me kaafadel! Me kaafadel
Nüid tuhat terwist toome,
Ka südamest neil õnne soowime,
Neil kümmefordjed tänu laulud loome,
Et kallis arm meil kosunud kauniste,
Kus elupuhustust pühad mõted kaitš'wad,
Seal ilupäike paistab pilweta
Ja abielu õrnad õilmed õits'wad
Seal rahuga. ∴∴

Oh armastus! Oh armastus,
Sa fuldne taewa anne,
Kes langenud ilma jälle pühendab,
Ei walitse seal enam wiha, wanne,
Kus armu sibe hinged ühendab.
Seepärast kõlisege kandle keeled
Ja kiitke pruudi, kaasa armastust,
Neil helisegu laulu healed,
Kõik ühest juust! ∴∴

M. Lipp.

30. Karjapois.

Kena kasanurme kaskel	Tuule tuhin kakkab tõusma,
Kõnnib karjapoisike,	Pilwed paksus paisuma, —
Kõnnib lamba karja ümber,	Jkka ligemale lendwad —
Goiab lambaid hoolsaste.	Wihm ju walab walguga. —
Rahul lambad rohtu]	Karjapois ei enam hõiska,
[maitšwad,	Lõoke ei laulagi,
Talled kõrwal tantšiwad,	Lamba kari kogub kofku,
Dinnud ümber keeru laulwad,	Talled jäewad wagusi.
Dilled läikitawad maad.	Karjapois, nii aja tuuled,
Lõo hõiskab õite õhul	Uja tormid tulewad, —
Keerutelles kõrgele;	Ära rõemu, ära noorust
Lõo lõõrituse sekka	Wilebaste wiiwad nad! —
Kõlab ka nüid karjane. —	

Piitse tümin kõmab kaugel'; Kõik nüid kosub kaunimine,
 Sadu sõitnud kaugele; Jälle hõiskab karjane.
 Päike paistab vihma tilku Hõiska hella poisikene,
 Kohu ladmul lahkeste. Kasupõlvel kasinal;
 Laiali läeb lamba kari, Mõni kurbtus, mõni mure
 Jälle laulab lõoke! Tuleb põlvel tulewal.

Dr. M. Weste.

31. Laewamehe laul.

Siigu, laewake!
 Laened, käige tafa,
 Puhu tuul, ja parajalt!
 Paista päewake,
 Meri ära mäsja,
 Too meid terwelt wõeralt maalt.
 Lootes käime teed,
 Oh suur wägi merel,
 Jumal mei' eest muretseb!
 Meie omaksed
 On küll meiteest kaugel,
 Küll neid armas Isa näeb!
 Jõua, laewake,
 Kodu rahwas ootab,
 Waatab tihti mere pool,
 Kõemsad oleme,
 Jumal kõigi hoiab:
 Kodu neid, meid mere peal.

J. W. Jannsen.

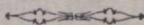
32. Igatsesine kodu paiga järele.

Kodu tahaksin ma jälle.
 Kodu jälle oleks ma!
 Paistab ometi mull kodu,
 Päike tõuseb iluga.
 Kodus elab arm ja heldus,
 Kodus õnn ja rõem mul ees,
 Oh nii wäga, oh nii wäga,
 Kaebab ihaldus mu sees.

Dh mis ihaldus mind waewab ?
Mis ma õhkan lõpmata ?
Mis mu südame teeb raskeks
Selle sala murega ?

Waatan siin ma haljast wälja,
Seal ju laewa lipudel ;
Mõtlen tagasi ma koju,
Jäeb nii kurwaks minu meel.

Isa, armas Isa, taewas
Lase seda sündida,
Et ma ükskord weel saaks näha
Oma kallist kodumaad. Fr. R.

33. Kedraja tütarlaps.

Kord kedrafin ma ukse ees,
Seal tuli Mihkel minu poole
Dh Mihkel on nii ilus mees !
Mu paled punetasid kobe.
Mu film küll waatas wofki peal',
Dh paraku! kus oli meel ?

Ta teretas mind lahkestes,
Ta astus mulle ligemale ;
Mu süda tufsus kangeste,
Ei julgend waata üles poole ;
Mul oli hirm ja hea meel,
Ning lõng läts katki pooli peal.

Ta andis hellaste mull' kätt
Ja ütles : „Tiiu, sinu käsi
On armas mul, ja pehmemat
Ei ole kurgil, see on tõsi!“ —
Ma tundsin magust rõemustust,
Meid sõnu kuuldes Mihkli suust.

Ta seisis tooli leeni na'al
Ja kiitis minu ilust lõnga ;
Ta waatas minu wofki peal

Ja käsi läks mu ümber kaela,
 Oh! kuidas mina wäri'sin
 Ja häbelikult kedrasin!
 Ja kui ta ennast kumardas,
 Siis juhtus üsna kogemata,
 Et magus musu matsatas;
 Sest kuhu wõisin ma suud panna?
 Ja Mihkel on nii ilus mees,
 Kui keegi muu siin küla fees.
 Küll seda pahaks panin ma;
 Ma usun, et ma panin pahaks.
 Ta hakkas aga paluma,
 Et ühe peal weel tosin tahaks.
 Teilt, armsad õed, küsin ma:
 Kas wõisin nüüd weel kedrada.

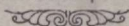
J. W. Kannfen.

34. Sinu kõrwal.

Kui eha taewa serwal
 Ju löönud kustuma
 Ja waikselt weel su kõrwal
 Ma tohin istuda,
 Siis õhtu waiksus õndsaste
 Mul täidab wärsind südame
 Ja magus taewa rahu
 Mull woolab hingesse.
 Su pea nii taha kõigub
 Kui uinum lilleke,
 Suul lugemises liigub,
 Et waewalt näha see,
 Ja kaunist laenetab su rind,
 Kui tähte walgel tiigi pind,
 Ning toome põesa taga
 Seal laulab künni lind.
 Kui minu lääts su käsi
 Siis hingab rahuga,

Ei waadata ma wäfi
Su filma jätmata.
Seal elab truudus, waba meel
Ja kõik mis kallis eluteel, —
Kuis magus, magus, magus
On seda näha weel!

Kes kannaks mull' sell' tunnil
Küll ingli kandli healt,
Et laulaks põue sunnil
Kõik häda hinge pealt:
Kuis wäga armastan ma sind,
Kuis pühas peab su pilti rind,
Kuis kallis oled mulle,
Kuis õndsaks teed sa mind.

Isamaa kal. 1892.

35. Jaanipäewa rõem.

Kui Jaanipäewal wainu pealt
Ma kuule rõemja rahwa healt,
:: Siis laulan mina nendega
Ja tunnistan oma rõemu ka. ::
Kui karjad metsast tulewad,
Siis lilled jarwis ripuwad :
:: Waat külanaesed nobedad,
Kõik lehma rohthu otsiwad. :: ;
Ka karjastel on lilled käes,
Ja kari lilles nende ees ;
:: Nad lõowad lulli rõemuga,
Et jälle Jaanipäew on käe. ::
Ka laulwad neiud kiige peal,
Ja kaugel kostab nende heal ;
:: Peig waritseb ja kuulab pealt,
Ning kiidab oma pruudi healt. :: ;
Mis Jaanipäewal lubatud,
Saab Jõulupühiks täidetud ;
:: Mis Jüri ettewõtnud on,
On wististe ka Mari õnn. ::

J. B. Jannsen.

36. Närtfind roos.

„Kui kauaks wiibid armufe?“
Mii küfis mu käest neiufe
Mu kaela ümber hakates,
Mu rinna naale langetes.

„Ei wõi ma seda velda nüid,
Mind kutsus minu Keisri hüid!
Ma kindlast' aga igal a'al
Su peale mõtlen kaugel maal.

Jäe sina mulle truuks ka,
Mind ial ära unusta.
Siis trööstitud on minu meel
Seal kaugel, kaugel wõeral maal!“

„Kuis wõin sind ial unusta?
Sust lahkun üksi surmaga.
Mu kallid, Jumalaga jäe,
Ei sind ma enam kaua näe!“

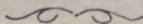
Ta heale pani kinni nutt,
Mind sundis lahkumise rutt,
Kuid igal õõjel une sees
Mu neiu seisid minu ees.

Kui mööda läinud aastat wiis,
Sain luba koju tulla siis;
Oh kuda liikutas see mind,
Et rõdemust üsna paisus rind.

Mis aga nägi minu film?
Kas tõesti wiirastuses ilm?
Mu neiu kanti hingama,
Seft mures oli — furnu ta!

Nüid üksi kõnnin kurbtuses
Mu end'jes õues filmad wees.
Küll tuleb wist ka warji tund,
Kus mina puhkan wiimast und;

J. Reinwald.

37. Isa talust lahkumine.

Kui mu kallist isa talu
 Jumalaga jätsin ma,
 Tundis minu süda walu,
 Mis ei wõi ma ütelda.

Wärawalt ma üle wälja
 Sõitsi wenna saatusel,
 Sõitsin üle nurme selja,
 Kust weel kodu nähtawal.

Wend mull' ütles: „Ära]
 [nuta,
 Ära enam kaeba nii!“

Mina wastu: „Ära rutta,
 Siit näen kodu wiimati.““

„Goia hobust finni wäha,
 La!“ mind waad'ta tagasi,
 Ehk ei saa ma enam näha
 Isa talu iialgi.““

„Jumalaga isa maja,
 Nurm ja niit ja karjamaa!
 Täewas anna, mis teil waja,
 Jumal küll teid õnnista!““

Dr. M. Beske.

38. Kui mina näen üht lindu.

Kui mina näen üht lindu
 Keal kõrgel lendawat,
 Kaugelt maadest maasse
 Nii rutust' rändawat:
 Oh sa mu armuke,
 Mu kallim kaunike,
 Mu armsam elu-lind,
 Ma mõtlen sind.

Jhaldan ma tiiwul
 Su juurde lennata
 Ja sinu rinna najal,
 Mu pesa ehita!
 Oh sa mu armuke,
 Mu kallim kaunike,
 Mu armsam elu-lind,
 Ma mõtlen sind.

Kui ma tunnen tuuled
 Nii pehmelt puhawat,
 Limawad mu huuled
 Kord ju'ga kõnelda:
 Oh sa mu armuke,
 Mu kallim kaunike,

Mu armsam elu-lind,
 Ma mõtlen sind.

Tuulega ma saadan
 Sull' palju terwisid,
 Tuulega ma ootan
 S'ult terwist tagasi:
 Oh sa mu armuke,
 Mu kallim kaunike,
 Mu armsam elu-lind,
 Ma mõtlen sind.

Kui ma näen üht lille
 Seal halja aasa peal
 Sitsmas nii kenast'
 Sell fewadesel a'al:
 Oh sa mu armuke,
 Mu kallim kaunike,
 Mu armsam elu-lind,
 Ma mõtlen sind.

Sillekeste ilu
 On pea närtsimas,
 Aga sinu noorus
 On alles õitsemas:

Oh sa mu armuke,	Ja mu rinna najal
Mu kallim kaunike,	Sul wool'sid pisarad :
Mu armsjam elu-lind,	Oh sa mu armuke,
Ma mõtlen sind,	Mu kallim kaunike,
Kui sina saatsid waates	Mu armsjam elu-lind.
Mind ruttu minema	Ma mõtlen sind.

39. Su pilk.

Kui su pilk waatel wiidab
 Mu selgil filmilla,
 Siis sügawaste täidab
 Mind taewa õnnega.
 Mul on siis, nagu mõistaks
 Su filmi sügawust,
 Ja sinu põue puistaks
 Kõik enda igatsust.
 Ja kui su pilk nii heldest
 Mull' truudust tunnistab,
 Siis minu süda õnnest
 Ja armust unistab.
 Su pilk võib jäeda mulle
 Kui maailm mõistmata.
 Oh sinu fini filme,
 Kui taewaid waatan ma!

Talur. Kal. 1879.

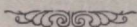
40. Ma siiski tahan laulda.

Kui võiksin ma kuldseid laulud
 Kõik üheks pärjaks punuda,
 Siis tahaksin ma ehitada
 Sind, neiu, selle pärjaga.
 Ja omad õrnad laulu-lilled
 Ma koidaks armu lõngaga,
 Kus tema kuldne kindel side
 Saaks läbi õite jarama.

Kui annaks taewas oma tähta
 Mull' helme-paelaks punuda,
 Kus oleks nende sünnis ase?
 It'ad hiilgaksid su rinnala.

Ja kui ma wõiksin õrna loori
 Sull' koidu-kullast kududa,
 Siis ülendades jinu ilu
 Sind ehitaksin sellega.

Mis wõin ma aga laulik waene
 Sull' elu-õnneks pühenda?
 Ma tahan siiski sulle laulda
 Mu armastusest elua'a. J. P.

41. Väike postimees.

Kui rõemus on mu meel,	Kui mina rõemjaste,
Kuis lustil laulab keel!	Kord jõuan külasse,
Ma rändan mööda ilma,	Siis kõik mull' ruttab wasta,
Ei karda sooja, külma;	Ei taha mööda lasta:
Kord olen siin, kord seal	Mul kirjad, pakid peal,
Ma oma reisi peal,	Need teewad rõemu seal,
Ja ikka hüiab mu heal:	Ja wahel hüiab mu heal:
Ma olen väike postimees,	Ma olen väike postimees,
Maailm on lahti minu ees,	Maailm on lahti minu ees jne.
Halloo, hallii, hoi, lallala:	
On lahti minu ees.	Kui mul on otjas tee

Kas kena kewade,	Ja jõuan kojusse,
Ehk sume sügise,	Siis naere wastu tõttab,
Kas suwi ehk kas tali,	Mu riided seljast wõtab,
Kui külm on wäga wali,	Siis kõigel rõemus meel,
Mul ikka rõemus meel	Et olen elus weel,
On omal pikkal keel,	Ja seeka hüiab mu keel:
Ja seeka hüiab mu teel:	Ma olen rõemus postimees,
Ma olen rõemus postimees,	Maailm on lahti minu ees
Maailm on lahti minu ees	[j. n. e.]

[j. n. e.]

Rui üksford suren ma.
Eks kõik mind mäleta,
Ma püüdsin õigust ilmas
Küll iga mehe silmas;
Mu haud siis seisab seal,

Ja risti kirja peal,
Mis ise soovis mu meel :
Siin hingab väike postimees
Nüüd rahul väikse haua sees
[j. n. e.
Dr. K. A. Hermann.

42. Linnule.

Kuldne koidu kuma laugelt
Ärata mu lindu ja,
Ärata ta taeva laugelt
Uuest jälle hõiskama,
Alles õitseliste tuli
Bagal õhtul wilgub nüüd,
Aga künni linnu heli —
Anmu annab viimast hüüd !
Alles kiigub kodu ilmast
Eha paistel pärnapuu.
Aga tema haljast hõlmast
Lahkund tuttav linnu suu
Waimud väikesed, metsjad kolede,
Ei siin keegi tröösti meid,
Linnufene, kus sa oled ?
Unustasid ära mind ?
Kaugel halli udu sees,
Taewa piiril tudub ta !
Kes ta äratav veel üles
Elu võimul võitlema.

H. Reinwald.

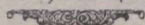
43. Leinaja.

Kurval meelel kõnmin mina,
Süda rindus rõemuta,
Selgest' waatab taewa fina,
Aga mind ei tröösti ta.

Lustiline laulu helin Aga rõemus feehte kõlin,
Kõlab kõrnu minule, Kurwemaks teeb südame.

Siis kui on teistel rõemu tujud,
Seisaa mina, filmad wees,
Kurwastuse leinakujud
Wõtwad ajet minu sees.

Kõik mu õnn ja õitsew ootus
Lõpes ära olemast,
Sest mul langes ainus lootus
Külma hauda haledast!

Dr. K. U. Hermann.

44. Tõutus.

Kus Gesti rinnas tujukub julge süda,
Kus weri soontes kuumalt laenetab,
Ei hirmuta meid surmaoht, ei häda,
Üks elundue meelt meil ühendab:

Ei waen, ei sõja kärin,
Ei wälf, ei kõue mürin

Me noore ea rammu raugenda,
Kui wõitlema meid kutsub isamaa!

Tall' truudust Taara tamme tüwel wand'ge
Ning ühtlust kindlaks kilbiks kihlage,
Suud Gesti werel wäetud waimul' andke
Ja koidu kumal laulge lahkeste!

Ei waen, ei sõja kärin, j. n. e.

Ka sulle tõutab, sõstra filmi neiu.
Siin kõikumata kindlult hing ja huul,
Ma olen siis weel sinu armas peiu,
Kui hana kalmul hulub wilmu tuul.

Ei waen., ei sõja kärin, j. n. e.

Oh taewa tähed, tulge tunnistuseks,
Siin pühanduse wannet wannume,
Me isamaale tuluks, õnnistuseks
Wool'gu me wiimne weretilgake:

Ei waen, ei sõja kärin, j. n. e.

M. Lipp.

45. Teretus.

Kus iial käin ja waatan,	Ja mõttes soowiks hüian :
Kas nurmel aru teel,	Sull' palju terwisi !
Kas mäelt üles silman,	Ei ainukest neist tohi
Oh waatust alla pillan :	Sul seista filma ees,
Sealt teretan sind weel.	Sest kiirest närtsib rohi,
Ja ajas mina leian	Ei löpe armu põhi :
Nii kaunid lillesi,	Kui juurdund südames.
Neist pärga teha püian	

Fr. K.

46. Mu armsam rahupaik.

Kus puude oksad kiikwad
 Ja põesa ladwad liikwad,
 Kus woolab magus lille leht
 Ja wärskte tuule mõnus õhk.
 Oh mets, oh mets nii wait,
 Seal on mu rahupaik.

Kus loom seal hüppab ilus
 Ja linnud laulwad wilus,
 Kus jääger jahi jarwe lööb
 Ja püüsi paugul kõla teeb.
 Oh mets, oh mets nii wait, 2c.

Kus pea waitjust kuulda,
 Et imelik on laulda :
 Kus pea hellalt kahiseb.
 Ja pea waitjust kohiseb.
 Oh mets, oh mets nii wait, 2c.

Dr. M. Weste.

47. Neiu arwamine.

Kuulsin poisja poodawata,
 Mehi merde wiidawata,
 Jooksin jookstes, käisin kärrest,
 Astusin sammud sagedad —

Arwafin oma olemat,
 Oma were wäärilise,
 Oma kaasa karwalise.
 Sain ma sinna saanuneksi,
 Jäin ma sinna silmamaie :
 Ei olnud minu omada,
 Minu were wäärilista,
 Minu kaasa karwalista.
 Wööd neil andsin wööle panna,
 Rõit neil andsin kaela kõita :
 Wiige wette, pooge puusse
 Wiige alla Wiljandisje ! —
 (Rahwa laul.)

48. Kadunud.

Kõlas kuldseft mul üks magus sõna,
 Helises üks nimi, hellake ;
 Kaswis neiukene, kaunis, kena,
 Kaswis, õitses mulle kallike.

Kaunis nagu kuldse koidu kuma.
 Ilus, nagu ingel oli ta.

Armas sügaw, nagu taewa sina,
 Säras film t'al õndsja hiilgega.

Ja ta kõne. — nagu kannel kõlas,
 Nagu ingli laul ta helises,
 Pühas armus, õnnes põuu mul põles
 Kui su heal mu kõrwu kõlises.

Süda südamesse kofku sulas,
 Huuled, põsed, — armus punasid,
 Waim mull' waimu püha wäge walas,
 Silmad õnne selgust särasid.

Müid ta kadunud! Usjata oh hoowab,
 Hale õhke heal ta kalmule!
 Kadund! Rõik mu õnn ja elu woolab
 Kofku kustades ta kalmule! J. Järw.

49. Joosep.

Küll felmid me' mõlemad, Miina:
Me' petame teine teist
Ja ometi ifka ei tea,
Kumb suurem võrukael meist.

Ma ütlen, et armas ja mulle,
Sa kostad, et kallis ma sull',
Ja jüiski sul sadanded teisi,
Must tuhat neid aga on mul.

Ma hoian sind finni käest,
Sa kuue hõlmast mul . . .
Kuis waata, et wiimati kätte
Kuub üksi ei jae wast sull'. G. Sis.

50. Õnnelik tund.

Küll oli see õnnis ja õnnelik tund
Mu terwel eluajal,
Kus olin su kodus ja nägin und
Su tufsuwa rinna najal.

Sa ütlesid mulle, et kindlaste
Ma tohin su järele oota;
Nüüd pööran ma selga siin kõigile,
Sind saada ma tahan ju loota!

Nüüd rändan ma rõõmsalt mu eluteel,
Ehk wiibingi sinust nii laugel
Mull' teadusi toomad, et truu sinu meel,
Kõik tähed mis taewasel laugel.

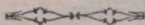
Ja ehk mind s'ust eemal wiis saatuse
Mull' pärga su käsi ei punu: [sund,
Mu meelest see õnnis, see õnnelik tund
Ei unu, ei unu, ei unu.

M. Kampmann.

51. Laske laulud.

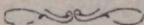
Laske laulud ladusaste, Laene keerud kerkimaie,
Laulu wiisid wiisakeste, Väike pettis pääsufese,
Laulu lugud lustiliste, Wirgus fiure fergitama.
Randli feeli feeritada; Wiimuke wiis idudelle
Et nad kuulmid kutistawad, Suwe suudja sõnumida;
Südamida sütitawad. Idu ärkas, wõju tärkas
Nüüd on fesa fewadina Ahtraid maida kattemaie;
Talwe rinnalt wõerutanud, Kaasik hakkas kahisema,
Murm kui neitsi ikka nukus, Lepik lehti lehitama.
Ditse orwal uhkendamas, Neiu, hella neiukene,
Mets on keelis, mets on healis, Tõtta karja saatemaie!
Keelis, healis suwe saajas. Neiu, hella neiukene,
Muru mattis murdes anged, Rutta karja kaitsemaie!
Sula kautas wete kaaned, Uja karja nurmelle,
Pani laened paisumaie, Sillepõllu peenerille.

Dr. M. Weste.

52. Sõja laul.

Laske lipud lehitada, Kõju poole kääna rinda
Mõegad, teed meil raiuge! Kätemaksja meeste eest!
Jumal jubib wõidu rada, Wanduge me' püha wannet,
Wäriise sa, waenlane! Wene mehed, wanduge:
Wägi marsib, kasak ajab, Isamaad, me Looja annet,
Mõegad, odad wälguwad, Hoidkem ikka wapraste!
Sõja käsusõna kajak, Jooksku higi, jooksku weri:
Sammud kõigutawad maad. Andkem waenlasele tuld!
Jäta püha lääne pinda, Waba olgu Läänemeri,
Waenlane, siin näed meest! Waba Eesti muld, sa kuld!

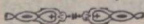

Dr. M. Weste.

53. Soow armsamale.

Pehkawalt õitsku õnne õied
Kaugel seisku kiusatuse kõied.
Ehitagu taewaline ilm
Kannilt sinu tulewiku elu.

Armsamalt sull' paistku elu päife
 Sunne andja olgu tema läige.
 Tundmata sull' jäägu torm ja rahe
 Elu tuul sull' olgu õrn ja mahe.
 Terwid toogu sulle taewa tuuled,
 Soowitusi kantku armu huuled,
 Neitsi põli seistku haljal lehel
 Armu hoia ainult ühel mehel.

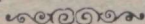

54. Kibuwitsa lill.

Leidis nõmmelt poisike
 Kibuwitsa lille,
 Oli noor ja kaunike,
 Tuli joostes poisike,
 Wahtis kummarkile,
 Puna-kaunis-lilleke,
 Kibuwitsa lille.

ütles pois: Ma murren sind,
 Kibuwitsa lille,
 ütles lill: Ma nõelan sind,
 Kui ei jäta rahul mind,
 Ujad nuttu pilli!

Puna-kaunis-lilleke,
 Murdis siiski poisike
 Kibuwitsa lille,
 Pani wastu lilleke,
 Nõelas poisfi wahwaste,
 Ei saand temast üle.
 Puna-kaunis-lilleke,
 Kibuwitsa lille.

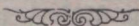

55. Lenda.

Lenda, lenda, lõofene,
 Sinna furnu aiale,
 Kus mu isa hauakene
 Põesja warjul waifine.

Lase jääs siis õite õhul
 Orna wiiji weereda,
 Minu isa kalmu kohal
 Hääli ilul heljuda!
 Ma ei saa ta kalmul käia —
 Glan mõera piiri peal;
 Sa mu eest siis palwet püüa
 Laulda tema haua peal. —
 Lenda, lenda, lõofene,
 Waikse järwe kaldale,
 Kus mu ema majakene,
 Lapsepõlwe koduke.
 Tõsta jääs ka heale heli,
 Laula jääs ka lahkesti,
 Glu — tuul ehk emal wali —
 Tröösti teda hellasti!
 Wii need terwised tal kätt e
 Mis ma ju'ga läkitan;
 Utle, et ma iga õhtu
 Ta eest jängis palwetan.

Joh. Miinas.

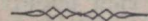
56. Wenedigu paadilaul.

Piigu, laewufene, liigu
 Merel lahke lennula,
 Riigu, laenekene, kiigu
 Paadi ümber iluga!
 Laula laewas, neiu noori,
 Laula laulu lõbusat
 Marest, kellel' mõrsjaloori
 Palkund kuulsad kuningad.
 Sõja sarwed, tuld ja rammu
 Süütke meeeste südame:
 Muijste mõidu wannik ammu
 Kõdund kalda kõntsusse?

Unista, mu hingefene,
Imelinna iludest,
Kuna koit nüüd fullaline
Puisstab rahu pilwetest.

Liigu, laewafene, liigu
Merel lahke lennula,
Kiigu, laenefene, kiigu,
Paadi ümber iluga!

R. Wöhrmanni järele M. Sipp.

57. Looda.

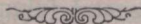
Looda, süda, looda jälle,
Dota õnne ainukest!
Üksford õnn ka tõuseb sulle,
Peastab leina laenetest.
Ise astu ja
Wälja wäega,
Wõitle kunni üksford wõidad ka!

Oh! küll talwe tuisfudega
Kaua katab kaunist maad,
Külma jää ja lume taga
Warjab leht'wad lille ra'ad,
Üksford hellaste
Sõuab kewade,
Saadab puud ja lilled lehile!

Kui ka õnnetuse talwe
Kordju üle wõimust saab,
Kord ka raske rahe pilwe
Õnne päik'se peitu a'ab:
Uuest paistab ta
Ule ilmamaa,
Saadab südant õnnelt hõiskama.

Sest mu süda looda jälle,
Looda õnne ainukest!
Üksford õnn ka sõuab sulle,
Peastab leina lainetest.
Ise astu ja
Wälja wäega,
Wõitle, kuni üksford wõidab ka!

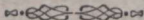
Laredei.

58. Ei tea.

Ma fewadisel ajal
Kord kõnd'sin metsa fees,
Seal nägin lillerajal
Uht neiukest mu ees.
Ta ingli ilus nägu
Mull' südamesse löi,
Ja siis just hüüdis kägu —
Ei tea, mis tähte tõi! —
Kui fewadine ilu
Weel nüüdki ehib puid,
Siis minu süda wilu —
Sest neiu ootab mind!

J. Reinwald.

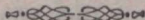

59. Weike mees.

Ma laulan ühte laulu,
Mis weiksest mehest on,
Küll wõib see wähe kaalu,
Mis nõnda tilluke,
Ei leia keegi fergest'
Nii weiksest suurte seast:
See tüdruk teeb küll targast',
Kes wõtab weiksest meest.

Suud anda pikal mehel
 Ei naljalt ulata,
 Peab tõusma kikiwarwui
 Ehk teised aidaku,
 Ja riidet tema kehal
 Läeb palju, otsata.
 See tüdruk teeb küll targast',
 Kes wõtab weikest meest.

Ja kui weel juhtub sõda,
 Pikk mees peab minema ;
 Eks tilluke jäe kodu
 Siis seltsiks naisele
 Ei armastawast elust
 Ta lahku elades.
 See tüdruk teeb küll targast',
 Kes wõtab wäikest meest.

60. Ma mötlen sind.

Ma mötlen sind, kui kuldse ilus päike
 Seal sini taewa sõrwaft tõuseb ju
 Ja walab murudele soojus läike,
 Siit puistes udupilwe hommiku.

Ma mötlen sind, kui päikse kuumad kiired
 Reskpäewa ajal maha langewad,
 Kui ehitatud kauged ilma wiired,
 Mull' paistwad pühas ehtes ilusad !

Ma mötlen sind, kui päike alla waub
 Ja pilwed ehil kuldse paistega
 Kui mere sügawusse ära kaub
 Ja rahus hingab terwe ilma maa !

Ma mötlen sind, kui kuu ja tähed tõus'wad
 Seal kõrges taewa lautuse teel,
 Kui pilwe salgad taewa luhal luus'wad
 Nii kaub ju peale minu mõte, meel.

„Eaulja linnuke.“

61. Sulase laul.

Ma olen küll üks maene talu ori
Ja pale higis teenin oma leiba ;
Ei siiski saa, oh laimaja, su lori
Mu armast põlwe halvast teha ka.
Mii maa kui saksamehed
On Jumala ees ühed,
∴ Sest olen rahul oma talu põlwes,
Teen tööd, jöön leiba, elan rahu sees ! ∴

Ei ole Jumal kõigil' mõisad loonud,
Waid suurem hulk on põllu kündjaks pandud.
Kõik seda on küll Jumal targast seadnud,
Ja minu meel on rahul sellega.
Ma kündgu, kirjutagu,
Kas head ehk halwa söögu,
∴ Mu riided olgu pehmed ehk ka farmid :
Ma elan ka ja surres on kõik üks. ∴

J. W. Jannsen.

62. Laulumees.

Ma olen lahke laulumees
Mul tussub rõõmsalt rind,
Ei muret ole minu sees,
Kui keegi kuuleb mind.
Sest lasen laulu lausuda nüüd,
Siis südant mul sütitab iluheli hüüd,
Hurra, hurra, hurra, hurra !
Kui lahkest' laulab keel,
Kuis mõnul mölgub meel !
Kui furwastneses minu meel
Ja jüda raske mul,
Siis laulust otšin troosti weel
Küll õhtul, hommikul :
Sest lasen laulu j. n. e.

Kui kuulen kuskilt laulu healt,
Mis kaunist keelest keeb
Kas mäe, maa ehk mätta pealt,
Ka mind see rõõmsaks teeb :
Sest lasen laulu j. n. e.

Kui kõnnin üksi pikka teed,
Ma kaugel omastest ;
Kui sõuan läbi maad ja weed
Mul seltsiks laulukest.
Sest lasen laulu j. n. e.

Kui rõõmustab mind ilus ilm,
Siis laulan rõõmuga,
Kui filmitseb mind neiu film,
Mul laulu otsata :
Sest lasen laulu j. n. e.

Kui wanabus on minul käes,
Kui film ka surma näeb,
Siis tõstan healt weel noores wäes,
Mu süda nooreks jäeb ;
Sest lasen laulu lafsuda j. n. e.

Dr. K. A. Hermann.

63. Sae weske.

Ma sae weskis täna
Nii wäfind istusin,
Ja jookswa weemängi,
Ja rattaid waatafin.
Ma panin kui pool unes
Ka saagi tähele,
Kuis pakjust pakust läbi
Ta leikas rutuste.
See pakf kui elaw oli
Ja walust wabises.
Ta kiiksus, kääksus isi
Ja taja kõneles :

Sa oled õigel tunnil
Just seia tulnudki,
Su pärast häda sunnil
Mind waematakse nii.

Sest pea saab sul käidud
Siin ilmas elutee,
Siis saab neist laudest tehtud
Sull' furnu firstuke.

Ma nägin seal kuus lauda,
Mu süda raskeks läind, —
Ma tahtsin selgem kuulda —
Sa olid seisma jäend.

64. Wahj peal.

Ma seisjan pilk'sel pimel ööl
Siin aina üffi wahi tööl;
Mu mõtted aga käiwad seal
Mu armufese teede peal.

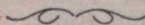
Kui pidin sõtta minema,
Ta ehitas mind paeltega,
Ta nuttis minu rinna na'al
Ja ütles: „truu sull' igal a'al!

Ta on nii helde, tasane,
Ta armastab nii kindlaste,
Sest tufsub süda külmal ööl
Mul waljult, soojalt wahi tööl.

Ohk istud kambri nurga sees,
Sul kustub küünal woodi ees,
Sa saadad palweid südamest
Nüüd Isal', oma peiu eest.

Kui film ja süda nutawad,
Et halwad ajad algawad,
Jäe wait ja maga mureta,
Truu Jumal meid ei unusta!

Kell hüüab ju, nüüd tuleb tund,
Mis rahu toob ja magust und;
Oh kanna, kallis, une sees
Mind omas wagas südames!

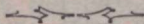
65. Soowitus.

Ma soowiks armastust walada
Kõik ühe sõnasse
Mis tuultele siis annaksin,
Kes kannaksid kaugele,
Jah kaugele.

Need wiiksid sulle, armuke,
Siis sala sõna wait,
Sa kuuleksid igal tunnil,
Sull' kostaks iga paif,
Wist iga paif.

Kas oled sa uinudes öösel
Ehk silma laugutand:
Siis saaks sind kius'ma mu fuju,
Mis une pilt sull' kand,
Sull' kujutanud.

Fr. K.

66. Karjane.

Ma olen weike karjane
Mul loodud laulja keel,
Sest laulan kui üks lõoke
Ja rõõmus minu meel.

Ma waatan taewa ülesse,
Siis tuleb meelde see,
Et seal üks hea karjane
Ma tema talleke.

Sind kallis taewa farjane,
Ma tänan südamest,
Et hoiad, kaitsed heldeste
Mind oma tallekest.

M. Rörber.

67. Rõemus mees.

Ma olen üks rõemus ja lustilik mees
Ja tuline waim see elab mu sees.
See elustab, kihutab, põleb ja keeb
Ja alati nalja teeb.
Kui tuleb mind vaatama wiletsus
Eht kohutama kurwastus,
Ei anna ma südames neile maad,
Kui nad ka tahawad.

Kui kõht on mul täis siis ka meel on mul hea,
Saab sõprade seltsis soojaks weel pea,
Siis hüppan ja kargan, löön kepsu kui tall
Teeb kewadel puude all.
Mul pole ka iialgi süda külmi,
Kui silmitseb mind ilus film,
Siis kenasid kõnesid kedrab keel,
Siis mahe mölgub meel.

Ja süda mul süttib ja õnn on mul uus,
Kui laulowiis lahkest kõlab mu suus,
Kõik mõrudus, mure mu meelest on läind
Ja rõemule aset teind.
Nii maitsen ja armastan, laulan ma,
Sest siis on magu elada.
Oh lõpeks mu elu ford lauluga,
Kui lähen magama! —

Dr. R. A. Hermann.

68. Kodu.

Meil aia-äärne tänawas,
Kui armas oli see,
Kus fasteheinäs põlwini
Me lapsed jooksiime.
Kus ehani ma mängisin
Küll lille, rohuga,
Kust wanataat käe kõrwas mind
Tõi tuppä magama.
Küll üle aia tahtsin fiis
Ta kombel waadata!
„Laps oota,“ kostis ta, „see aeg
On kiir küll tulema!“
Aeg tuli. Maa ja mere peal
Silm mõnda seletas, —
Ei pool nii armas polnud seal
Kui küla tänawas!

E. Koidula.

69. Tootus.

Me oleme nüüd iga tööle walmis,
Mis kosutab, ∴ me isamaad,
Me' oleme kui ühest kännust tõusnud
Ja käime armsast', ∴ käsi käes.
Wennad,
Kas elu eht surm tulgu nüüd. ∴
Hoidke ja kaitske ∴ me' isamaad,
Hoidke ja kaitske, me' isamaad!
üks maa, kus õigus, rahu, seadus elab,
Kus hiilgab usk ∴ ta wäe sees,
Seal terwe rahwa õnn ja rikkus kosub,
Seal rahul on ∴ ka igamees.
Wennad,
Kas elu eht surm tulgu nüüd. ∴
Hoidke ja kaitske ∴ me' isamaad,
Hoidke ja kaitske me' isamaad. ∴

J. Nebocat.

70. Meremees.

Mere peal ma olen sündiind,
Mere peal ka kaswanud :
Mere wastu olen wandund,
Ta mull' pruudiks ennast annud —
Trehwaks siis ka surma loos,
Meres magab see madrus.

Lehe-kuus kõik metsad lehtes,
Drud, aasad õitsewad,
Loomus on kõik uudes ehtes,
Laew on kõrgel lain'tel uhkest',
Mina laulan tüüri ees :
Kõemus on see laewa-mees.

Tuleb talwe kuulutama,
Pimedad ja pitkad ööd,
Mõllab meri surma saates,
Pilwed tähti finni kattes,
Kargan kärrest' masti peal',
Julge on seal minu meel.

Ja seal hirmsa laente harjal
Kalju wastu katkes laew,
Mõllas, mäsšas maru kurjalt,
Pühkis mehed laewa turjalt, —
Amen! — palwet teen siis ma,
Wajun põhja kõigega.

71. Wöeral maal.

Miks nii mures minu süda,
Miks nii kurb on minu meel ?
Meel on kurb ja mures süda,
Et ma kaugel kodust weel.

Tali külm ja kuri lähed,
Kätte tuleb kewade ;
Sumi soe ja sume lähed,
Kätte jõuab sügise.

Tuleb kewade aeg kätte,
Tooming tõttab lehile,
Kaasik lehtel lehwiseleb,
Kuusel kaswab käbikene.

Tuleb sügise aeg kätte;
Tõtwad lehed toomingust,
Kasest lehed kahenewad,
Käbi kufub kuusikust.

Aga mult ei kurbtus kao,
Isamaale igatsus,
Ei mult muret ära murra
Wõera rahwa iludus.

Wõeral maal on uhked linnad
Külad kenad, ilusad,
Wõeral maal on laiad jõed,
Mäed märka kõrgema.

Aga minu isa kodu,
Isa tare, kambrike,
Wäike küla, kink ja oja —
Armsamad nad minule.

Dr. M. Weste.

72. Igatsus.

Miks oled minust laugel,
Miks sind ei näe mu film?
Mul pisar liigub laugel,
Mu meelest tühi ilm?

Miks wähe meie wahel
Nii pikk, nii suur, nii lai,
Kust muidu igal tabel
Salg hõlpsast' üle sai?

Küll' jõudwad jälle tunnid,
Kus sinu silma näen?
Küll' saatwad armu sunnid
Et sinu juurde jäen?

M. J. Eisen.

73. Krenaderi laul.

Mina, üks mees
Maailma sees!
Pole küll veel ohvitser,
Siisgi ju krenader,
Luustud mõlemad
Teistest ju ülemad.
Hõisja! kus mees
Maailma sees.

Mina, üks mees
Maailma sees!
Pole mul küll maja,
Mis mul sest ka waja?
Laagri paik kui puudub,
Siis puhkan, kus juhtub,
Hõisja! kus mees
Maailma sees.

Mina, üks mees
Maailma sees!
Täna pole raha,
Homme saan palka;
Seeni saan laenukski, —
Tasun ju auusaste.
Hõisja! kus mees
Maailma sees.

Mina, üks mees
Maailma sees!
Waenlast tükki faks, kolm
Roogin maha kui tolm,
Neljas, kui mind tapab,
Zumal mind siis nõuab.
Hõisja, kus mees
Maailma sees.

Fr. Braudt.

74. Isa sõnad

Minu isa ütles mulle:
„Prii on jälle meie maa,
Prii on jälle meie rahwas.
Armas poeg, sest rõõmusta!“
„„Kudas priius meile tuli,
Utle, isa minule?““
Isa ütles: „Priius tuli
Kui see koidu täheke!
„Priius hakkas meile paistma
Kui see kume wara koit,
Priius hakkas helendama
Kui see lõkew koiduloit.
„Priius tõusis kui see päike
Koidu kuldse kaisu seest;
Orjapõli puges ära
Kui see udu päikse eest!“

Mina uuest' isalt nõudsin :
 „Kas meilt priius jälle kaob?“
 „Jsa ütles! „Ei ta kao ;
 Priius tõuseb orjus waob!
 „Wõiwad ohjad jõge hoida,
 Kui ta kohab kewadel?
 Kes wõib priiust paelu panna,
 Kui ta paisub paistusel?
 Kes wõib meie metsal hüüda,
 Kui on käes kewade :
 Kaasik, ära aja kasu,
 Lepik, ärg lehise!
 „Kes wõib orasele hüüda :
 Ara wõrsu wõsu sa!
 Kes wõib haljal aasjal öelda :
 Ara hakka õilsema!
 „Kes wõib tõusjal päewal hüüda:
 Keere jälle tagasi!
 Teda pilw küll warjab wahel,
 Aga päew on ometi!
 „Aleksander andis käsku :
 Priius paista Gesti maal! „
 Priius Gesti maal nüüd paistab,
 Jäegu paistma igal a'al!

Dr. M. Weste.

75. Oma feel.

Minu kallis oma feel,
 Oh kui armas oled sa,
 Oh kui ilus sinu heal,
 Oh kui kenast' kõlad sa!
 Olin ära wõeral maal,
 Wõeras rahwas, wõeras wiis,
 Wõerad kombes, wõeras feel,
 Oh kui hale minul siis!

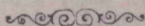
Nüid ma jälle omal maal,
Oma rahwas, oma wiis,
Omad kumbed, oma keel,
Nüid ma olen rõemu täis!

Waewalt rääk'sin rahwaga,
ükski mõistnud täiest' mind,
Kuulsin nende juttu ka,
Oma keel, ei kuulnud sind.

üksi taewa Isaga
Rääkisin ma oma keelt;
Tema kuulis armuga,
Juhatas mu kurba meelt.

Minu kallis oma keel,
Oh kui armas oled sa,
Oh kui ilus sinu heal,
Oh kui kenast' kõlad sa!

J. Sasseblatt.

76. Kurbtus ja lootus.

Minu rõemuks oli Anna,
Kes mind truust armastas
Siis, kui alles elas tema:
Oh, nüid surm ta närtjitas.

Uga tõest ta õitseb jälle
Taewa paradiisi sees, —
Oh! küll nüid mu süda hale,
Rõemu aeg weel tuleb ees.

Taewas saan ma teda näha,
Kui sest ilmast lahkun ma;
Surm ei wõi mind lahutada,
Ega rõemu segada.

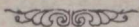
Oh! küll on need ilma päewad
üürifesed, kaduwad;
Uhte järge noored, wanad
Siit maailmast lähewad.

Oh küll mitmed lapsepõlves
Oli armus kihlatud,
Aga mõnda surma kirves
On neist sagest raiunud.

Gale on küll lahkumine
Siit maailmast mitmele,
Aga rõem ja hõiskamine,
Kui seal kofku tuleme.

Pea hüidwad surmakellad
Ja mind hauda kandakse,
Sõbrad, vennad, õed hellad
Saatwad mind siis minema.

Fr. Brandt

77. Pruudi kurbtus.

Mu armas peig, oh kuule
Beel minu nutu healt,
Mind rõemustama tule
Ja tröösti kurwa meelt.

Mu südamel on walu
Siin ilma finuta,
Ja wäga kurb mu elu,
Kui minust lahkud sa!

Oh arm, sa oled magus,
Kui armuke on käes,
Siis aga raske kurbtus,
Kui ta on lahkun'd ä'! —

Sind olen armastanud,
Ju ammuft ajast ma ;
Sull' olen südant annud,
Üht teist ei tunne ma.

Mull' mõni julgest ütleb :
Ta teise peiuks jäeb,
Kui selle peale mõtlen
Siis süda haigeks lä'eb

Oh et sa mind nüid wõtaks,
Siis ilmas elades
Ma järgest rõemus oleks
Ka ilmast lahkudes.

Mis tahan waene teha
Siin laia ilma sees,
Kui jätab sa mind maha
Siis surm mul pea käes.

Mis aitab, et ma elan
Siin suures kurbtuses
Ja filmawett ka walan
Ma raske mure sees.

Kui wõtad teise pruudi,
Sull' soowin õnne ma ;
Ei find ma wannu iial,
Waid õhkan lõpmata !

Oh surm nüid tule fina,
Ja wii mind waikseste
Siit hädaorust sinna,
Su rahu kambriisse.

Seal hingan mina rahus
Nii mitme teisega.
Siin olen mures, walus,
See kurja ilmaga.

78. Mõttele mu peal.

Mu arm on läind, ma elan kurwad tunnid,
Su armas pilt on siin weel minu ainus rõem,
Kust wõin ma oma rahu jälle leida,
Mis igawest on minust kadunud ?

Oh magus arm, mis südames weel tufjub,
Ja unes magusast' mind rõemustab,
Sest kadunud mu paradiisi elu,
Mis igawest' on minust kadunud.

Siin seisjan nüüd, mul walu südames
Ja waatan nuttes trööstides su peal,
Kes tunneb tõest' mu kurbtust ja mu häda,
Seft õnnetu on kõik mu elu-aeg!

Mu arm, mis peal' mu süda lootis,
Sa oled end ka minust lahutand,
Mu haawu ei wõi iial parandada,
Mis sügawast' mu südamesse läind.

Mõttele mu peal', mis ja mull' oled teind,
Mis minu süda sinu pärast näind,
M'ult kallist rahu wõtsid minu elust
Ja andsid mulle muret, kurbtust.

Mõttele mu peal', kui rõemu elu elad
Ja rõemustad end hulga lilledest,
Ja rõemsast, armsast suisest ajast!
Oh ära unusta siis sina mitte mind!

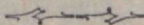
Mõttele mu peal', kui kukulinnud laulwad
Ja päike kuldsest ehtest walgustab,
Ei ole mul ka ükski mitte rõemu,
Waid waigselft minu süda nutab sees.

Mõttele mu peal', kui südant oled leidnud,
Mis armastuses sinu wastu keeb;
Siis ela rõemus ja siis ela õnnes,
Ma soowin head mind oled kurbastand.

Mõttele mu peal', kui teist ja oled leidnud,
Kes armastuses sinu wastu keew;
Siis ole rahul, ela rõemus, õnnes,
Sull' soowin head, mind oled kurbastand.

Mõttele mu peal', kui altari ees seisad
Ja oma südant lubad teisel' seal,
Mõttele, mis kurbtust teed ja seega mull',
Sa surud surma-frantsi pähe mull'.

Mõttele mu peal', nii kaua kui ja elad,
Mõttele mu peal', kui hauas hingand ma,
Mõttele mu peal', kui enam mind ei ole,
Mõttele mu peal' — su pärast surnud ma.

79. Kallim.

Mull oli ford ka kallim,
Kell' südand andsin ma,
Ta oli mulle armsam,
T'a wõisin uskuda.

Ta näitas ka mul ifka
Üht wastu armastust,
Ei usku wõinud ma seda,
Et õrnal — kawalust.

Meil oli koht ka teada,
Kus mind a'as armusund,
Et sinna tahtsin jõuda,
Kust nägin rõemu und.

Jäin ifka oot'ma, kuni
Mul ilmus minu õnn,
Et jälle ühe tunni
Mul hiilgas minu rõem.

Kui jälle ühel õhtul
Sel paigal wiibisin,
Kus kurbtus — lootus wõidu
Mul südant rööwišid.

Ei kallist enam tulnud!
Küll maat'sin igal pool;
Kus enne teda leidnud,
Pol'n enam leida seal.

J. Karlson.

80. Kaebtus kewade järele.

Mul mööda läinud kewade
Ei taha meelest minna,
Ma lendaksin ta järele,
Ta sülle jälle sinna.

Kui armsad olid aasa teed,
Kui fuldne tema taewas!
Kui waiksed olid wabad teed!
Sing rõemus, elu waewas.

Ma ikka pean mõtlema:
 Kuis ilusad su ilmad!
 Mind hellitafid otsata
 Su finilille filmad.
 Mu elu taewast warjas öö,
 Ja pime udu wari,
 Mõt hingest läbi, nagu wöö,
 Käis hirmutuste kari:
 Kõik oli nagu warju läind,
 Ei ilma olnud enam,
 Su õite seas ma lille näind,
 Mis ilmas kõige kenam.
 Mind äratas lill elama,
 Kui päike kulla kiirul
 Ja rõemu pisart walama
 Su koidu taewa wiirul.
 Nüüd kadund jälle kewade
 Ja tema arm ja ilud!
 Miks kurbtust tööte tagasi
 Mull' sügiseseid wilud? J. L.

81. Mul on teadu pärast.

Mul on teadu pärast
 Ju ammugi su armastus,
 Ja süiski su tunnistust kuuldes
 Mind täitis ehmatatus.

Ma tõttasin mägede otsa,
 Kust kostis mu armu heal,
 Ma nutsin mere kaldal,
 Kui päike läks looja seal.

Mu jüda on ka kui päike,
 Nii põlew waadata,
 Ühe sügawa armastuse merde
 Ta wõtab end kaotada.

G. R. Siinutaja.

82. Petlik õnn.

Mul oli üks armuke ilus kui roos,
Nii kõrme kui kalake lainete woos;
Mul armastus läbi käis liha ja luud —
Nii ütles ta: tule ja anna mul suud.

Kolm musu mul anti,
Siis puhkama mind panti;
„Nüid maga, maga, maga rahus,“
Weel ütles tema suu!

Mina magan, õhtu jõuab,
Rahu ingel hoiab mind,
Kallis unenägu sõuab
Lahke luule laande mind.

Nii lendasid päewad ja nädalid, kuud,
Ja ikka mu Maimu weel andis mull' suud.
Mu taskud on tühjad, siis ütlesin ma,
Sest oli mu õnnepõlw lõppenud ka.

Nüid oli kõrja lahti
Ja pikk nina mulle tehti,
„Nüid mine, mine, mine rahus,“
Weel ütles tema suu!

Nüid ma leinan, nüid ma nutan,
Maimuke ju põlgab mind:
Kiirest hana poole ruttan,
Kuni rahu leiab rind.

Saredei.

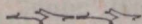
83. Truu sõber.

Mull' oli üks hea sõber,
Ei paremat ma saa,
Ei wõinud ta mind jätta;
Kui trummid hüidsid sõtta,
Mu kõrwas sõdis ta.

üks kuul jeal tuli lendes :
Kas mulle ehk kas sull' ?
See temale on tõtnud,
Surm teda minult wõtnud ;
Oh oleks tuln'd ka mull' !

Ta tahtis fätt mul anda,
"Ei fätt wõi anda ma."
Püis süsis sihil filmas :
"Oh jae ka teises ilmas
Mull' truuks sõbraks sa."

Dr. M. Weste.

84. Lahkuja.

Mu filmawesi teeb su õnnetuks,
Ma jeda näen,
Ja finni igawest sull' õnneuks,
Kui siia jäen.

Mu filmawesi teeb su õnnetuks,
Ma jeda näen,
Kuid kohe awaneb sull' õnneuks
Kui ära läen.

Ehk pime pilkane öö ootab eel,
Ma jeda näen,
Kuid sinu pärast, hella, eluteel
Ma läen ja jäen.

Sa õnnelikuks saad weel eluteel,
Ma jeda näen,
Ja sinu õnn teeb mindgi õndsaks weel,
Sest läen ja jäen !

G. Siis.

85. Lahkuja laul.

Mu süda on raske ja kurb mu meel,
Sest mineku kord on mul käre'.

Mu wanemad, wennad ja omaksed,

Oh mina teid enam ei näe.

Sa kallid maa, kus ma kasvasin,

Sa kodu paik, kus ma elasin!

::: Ma lahkun, teid enam ::: ei näe, :::

Miks nutate teie nii ärdaste

Ja peate finni mu käre.

Mu südant veel raskemalt koormate,

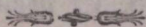
Ma ometi teile ei järe.

Ma pean minema waluga,

Et hoidku Jumal teid armuga!

::: Müüd lahkun, ma teile ::: ei järe! :::

R. G. Malm.

86. Mu süda.

Mu süda ole puhas

Kui haljas leheke,

Kui lillekene luhas,

Mis õitseb õrnaste.

Mu süda ole puhas

Kui taewas täheke,

Mis paistab õhtuehas

Sealt kõrgest minule.

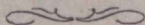
Mu süda ole puhas,

Järe puhtaks põuesse,

Siis õitseb süita ilmas.

Mul ikka kewade.

A. Reinwald.

87. Mäe peal.

Mäe peal ma üksi istsin,

Linnukesed waatsin ma;

Uks seal hüidis, teine hüppas,

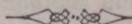
Mõni punus pesa ka.

Mias õite seas ma seisin,
Mesilasi waatsin ma ;
Uks seal sumises, tõine umises,
Mõni kudus kõrge ka.

Lepitukse mina läksin,
Wainu linde waatsin ma,
Uks seal lendas, tõine laulis,
Kõik nad tegi'd iluga.

Ja siis tuleb armukene !
Rõemjast' näitan temal' ma
Nende tegu, naeratame,
Ise rõemjad nõnda ka.

Dr. M. Weste.

88. Ei hooli.

Nad tehku nüüd, mis tahavad,
Ma kellegist ei hooli ;
Su armastuse kindel kilp
Ei karda ühtgi nooli.

Ja peaksin ma kaotama
Kõik muud jün ilmas ära,
Et üle jääks mull' ükšinda
Su armastuse sära :

Siis tuhat kord ma rikkamaks
Weel kuningast end peaks
Ja õnnetusest, kartusest
Ma midagit ei teaks !

G. G. Luiga.

89. Noorussele

Noorus, elu lendamistel
Tood ja taewast armastust.
Noorus, sinu meelitusel
Ditseb elu õnn ja lust.

Noorus, sinu Edenites
Hõiskab terve ilmamaa.
Noorus, kus su wägi waikis,
On mu kurbtus otsata.

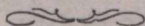
Noorus, ime igatsustest
Oled hinged ehtinud.

Doorus, sinu lahkumiseft
Miljonid on ehmatud.

Noorus, õnnis noorus, kõnni
Heldelt hingelistega.

Nagu armas ime uni
Siigu ilmast läbi sa.

A. Reinwald.

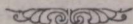

90. Elu kiirus.

Noppi õisi ruttuga
Enne kui on hilja ;
Pea peavad langema,
Balmistama wilja.

Sie aeg on üirifene,
Tuule tiivul jõuab,
Täna naerab lahkeste,
Homme mööda jõuab.

M. J. Eisen.

91. Nuta.

Nuta waiksel öösel õues
Kuld'se foidu kadumist ;
Nuta kui on sinu põues
Surmalikku sidumist.

Mis wõib hirmus öö jull' kanda ?
Kultset koitu sa ei näe —
Mis wõib murtud lillal anda
Elu kewadine päe ?

Kui sul taewa tähte jära
Mälestusi maha tõi,
Kui sull' kavalate kära
Rahutumat rinda löi.

Siis ka taewalikku aimu
Tundsid oma rinna sees.
Nägid nagu muistset waimu
Lehitamas enda ees.

Wilu öö, oh wilu õues
Kõik sealt jälle riisus ta —
Kaua saab weel tema põues
Hingama ju isamaa!

P. Siebus.

92. Nutke.

Nutke m'uga kõik te' waiksed hauad,
Veinake kõik mulda läinud hinged:
Argem süski kaebage mu peale. :;

Et ma weel siin teie rahu rifun
Ja üht waimu siit weel wälja kutsun,
Temata mul raske elada. :;

Seft siin hingab rahus teiste keskel
Üks noor neitsi omas walges ehtes,
Kelle järel leinan nutuga. :;

Seft ta lubas täna öösel tulla
Ja mu juures igaweste olla,
Kui see wainne waimu tund saab tulnd, :;

Kell kaksteist ju tornis ära löönud,
Minu jõud ja ramm on otsa saanud,
Oh ükši tema hana juures ma! :;

Näe, üks waim seal kiwi müüri ligi,
Mul on hirm ja otsa tõuseb higi,
Oh oleks see mu armas Wilhelmine. :;

„Jah, ma olen!“ hüiab heal mull' waikselt,
„Jah, ma olen, sinu Wilhelmine!
Ütle, miks mu rahu rifud ja? :;

„Kas ja ei tea kui hirmus ja kui kole
On sell' surm, kes teda otsib ise?
Oh lenda siit, et surm sind kätte saa. :.
Tee mull' ruumi omas külmas kambris,
Sest mind waewab mure ja suur kurbtus,
Homme juba sinu juures ma ! :.
See hommik tuli kuldsees roosi ilus,
Kurb noormees hingab haaas puude wilus.
Nüüd hingab neiu rinnal igawest ! :.

93. Wiirastus.

Uägin neiu puude wilul
Kenas mängiwais lehtedes,
Särasiwad kulla ilul
Rinnad roosi ehetes.

See mu mõtted nõiduse wäel
Oma ligi meelitas,
Kuni tõsi kõwal käel
Teisiti mind foolitas.

Tema ütles: Mis sa nõder
Uimad neiut, armastus,
Sellest, minu kallis sõber,
Tekkida wõib kurbastus.

Soowid omal' kaasaks teda,
See wõib õnne kaota,
Sest et truudusetä süda
Ei wõi armu tõuta!

Sagest petnud kenad koored
Meid, neist kurbtus wälja kees,
Sest, siis armjad wanad, noored,
Tumm on näuota kätte sees.

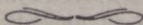
Igatseja! ära waata
Palja läik'wa näo peal',
Wirgalt waimu filmil waata
Minult armja teo peal'!

M. Johanson.

94. Jumalaga jätmine.

Nüid eesti wennad armuga.
Teid Jumalaga jätan ma.
Teil soovin nüid ja igawest
Head õnne, rahu südamest,
Ja kui ei ükski lahku meist
Siis näeme jälle teine teist.
Truu Jumal kaitsku meie maad
Ja antku meile rahu a'ad.
Ja antku sooja wihma ka
Ja lasku põllud sigida,
Siis tänu kiitust toome tall'!
Siin rahuliku taewa all.
Kui uuel aastal, sõbrad teal
Käib meie lootus tema peal,
Siis on tal armu, rõemu meist.
Siis näeme jälle teine teist,
Kui tuleb meile aasta uus
Siis tere! tere! jälle suus.

Talw. Kal. 1879.

95. Nekrudi lahkumise laul.

Nüid lahkun ära isamaalt
Ja isamaa warju alt,
Peän wõeral' maale minema
Ja saan seal wõeras olema.
Jäe Jumalaga, isa ja,
Sull ütlen tänu otjata,
Et oled poega õpetan'd
Ja meheks teda kaswatan'd
Jäe Jumalaga, emake,
Kes armastab mind heldeste!
Sult lahkun mina filmawees,
Su õpust hoian südames.

Nüid Jumalaga, õefe,
Sind armastan ma hellaste!
Oh ära nuta ärdaste,
Sa rõhud minu südame!

Ja fina, minu neiufe,
Mu ilus hella õiefe!
Nüid sinust saan ma lahut'ud
Ja püsfi külge laulat'ud.

Jäe Jumalaga, kallis wend!
Oh, ära kurwasta nii end!
Mees peab sõtta sammuma
Ja isamaa eest wõitlema.

Nüid jätke järel' hale nutt,
Mind hõikab käst, mul fiibe rutt
Mull julgus juurdleb südames
Ja kaswab üles kauguses.

Nüid Jumalaga, majafe,
Kus hoidis mind mu eidefe,
Ja muru, kus ma mängisin,
Ja aed, kus puid ma istutin!

Jäe Jumalaga, heinamaa,
Ja karjamaa, nurm niiduga,
Ja mets, kus laululind'ega
Ma tõstsin heale huikama.

Nüid Jumalaga, orud, mäed,
Ja selged ojad, järwed, jõed,
Kus olen sõudnud, ujunud
Ja mõnda kala püidenud.

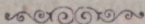
Ja finul, minu kõrwife!
Ma soowin terwist lahkeste!
Me truust tööd küll tegime,
Nüid haledaste lahkume.

Jäe Jumalaga, kirik sa,
Ja kallis koolimaja ka!
Teid igawest' saan tänama
Ja armjast' meeles pidama.

Sa wana tutaw furnuaid,
Si tea, kas saad minu luid!
Ehk lahingisse langen ma
Saan maetud kaugel kaebmata.

Ma tõstan peast kübara,
Sind taewa isa palun ma:
Oh kaitse kodu wägewast'
Ja iga sõpra, sugulast!

Dr. M. Weste.

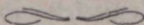
96. Jaani päewa laul.

Nüüd olgem kõik rõõmsad,
Sest Jaanipäew kae,
Ja hõiskakem sõbrad,
Sest meil meel hea.
Kõik nuxer meel, mure,
See kadugu meist,
Kui kaduwad sügisel
Lehedki puust.

Kõik õitseb ja lehtab
Nii magusast teal,
Ja mõni paat kiigub
Wee laenete peal.
Küll lusti ja rõemu
Meil' Jaanipäew toob!
Oh kahju et aastas
Üks ainus furd käib!

Nüüd põlewad tuled,
Ning wee peal ja mäel
Ka heliseb rägu
Ja ööpiku heal;
Sest laulgem ka rõõmsast,
Et meie meel hea:
Oh hõissa! oh hõissa!
Nüüd Jaanipäew kae!

J. W. Jansen.

97. Kadunud esimene armastus.

Müid on otsas arm ja süda pime,
Õnn mul kadunud elu lehefuus,
Kus mul esimene armu ime
Kurmas südames ja kõlas suus :
Ei ma enam armasta ja vihka
Surnud soovituste idagi,
Ei ma enam ilma elu ihka,
Ei ma enam looda midagi.

Küll ehk luuletaja laulu tiivad
Uja kannul juureks sirguvad,
Küll ehk talud talle tänu wiivad —
Külad kuuldes unest wirguvad
Mis see maksab sulle waene mees ?
Jial tagasi ei tule tund,
Kus su kannelt noore armu ees
Pani laulma põue palaw sund.

Püha pilt sind üksi hoiab haljas
Nukra mälestuse närtsind nurm,
Olgu igast dieist elu paljas,
Sind ei suuda suigutada surm.
Noore armu igawene taim,
Põue pandud Jumalikust wäest,
Taewa ütlemata ilu aim,
Kuhu läksid luuletaja käest!

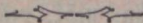
Inglis keelest F. Moore järele G. F.

98. Rättsepad.

Müid pangu maailm tähele,
Kuis rättsepad end kiidawad,
Et nende läbi tänini
Weel maa ja taewas seiswad ;
Nad teewad suurt ja rasked tööd,
Neil pole rahu päewad, ööd.
Sest : mähhhha, mäk, mäk, mäk ! ::

„Need meistrid meie oleme,
 „Kes targaste kõik teevad:
 „Kui lõikame ehk paikame,
 „Siis käärid käes tuld löövad!
 „Kõik iluehtid ilma peal,
 „Teeb rättsepate käär ja nõel,
 Sest: mähhhhä, mäk, mäk, mäk! :.:
 „Kes tunneks saksa santidest,
 „Kui rättsepaid ei oleks?
 „Kes võttaks mütsi värsti eest,
 „Kui nende nõel ei õmbleks?
 „Nad käivad perest peresse
 „Ja aitavad paljad riidesse.“
 Sest: mähhhhä, mäk, mäk, mäk! :.:
 „Uks peenem rahvas oleme
 „Ja fergem kui kõik teised,
 „Ja peenike on meie töö,
 „Ja ferged meie kombed;
 „Keel lobiseb ja käsi käib,
 „Jalg kõpsub ja juu maiust sööb.“
 Sest: mähhhhä, mäk, mäk, mäk! :.:
 „See pere saab meist auustud,
 „Kus perenaene tõttab
 „Ja puhast lina plegitud
 „Meil laua peale kattab;
 „Suu pärast on meil magus roog,
 „Nii põrja praad, kui muna kook.“
 Sest: mähhhhä, mäk, mäk, mäk! :.:
 „Kui kangas ette tuakse,
 „On pere naene mures;
 „Paar küünart ikka puakse,
 „Laast langeb raiumise juures.
 „Mis üle kääri kuffub teal,
 „On tarvis mütsi, vesti peal!“
 Sest: mähhhhä, mäk, mäk, mäk! :.:

J. W. Jannsen.

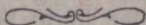
99. Metsa käik.

Nüid waata, fuhu tahad,
Seal haljas iga pait,
Seal õitsewad kõik aasad,
Ja elu rõemus kõik.
Nüid tulge, noored, wanad,
Et metsa marsime,
Nüid astu meie seltsi,
Sa ilus neiuke.

Waat jõed teed meil' näitavad
Ja ojad ufinad
Ja lõokeste laulud
Meid ifka saadavad ;
Waat kase ladwad waatwad
Mäelt alla armsaste
Ja rohud teretavad
Ult lahkest ülesse.

Nüid lille hinge õhku
Meil' tuuled kannavad,
Nüid päike woolab elu
Ja ehitab kõik maad ;
Ja sini wõlwil warjab
Meid taewas armuga.
Küll oled sa nüid ilus,
Lai, kauge ilmamaa !

Dr. M. Weske.

100. Rahkumisel.

Nüid wiiaks Maie majasta,
Kaunike kodu kohasta,
Jlus lilli heina maalta,
Walge lilli wälja pealta,
Sinitille filma eesta !
Niitis ta kaare ilusa,

Lõikas ta parma paraja :
Lehmad jäewad leinamaie,
Siad jäewad sirgumaie,
Nurgad jäewad nuttemaie,
Kanaid kahju kõõrutama !

Rahwa laul.

101. Peiu igatsus.

Oh armas tuike, Viisake,
Su juure tulen rutuste,
Mu ainus rõem, mu meele hea,
Miks läksid ja siit nõnda pea ?

Mu süda raske on mu sees,
Mu silmad seiswad ifka wees.
Mu elurõem m'ust kadunud,
Ma muredega piinatud.

Su kohake, kui rööwliak ;
Ta lilleaed ja iga paif,
Nüüd on mu meelest koledad
Ja elule kõik haledad.

Kui fina seal weel elasid
Ja elumaja harisid,
Siis oli asi teisiti,
Mul rõemu oli alati.

Kõik õhtud wiitsin sinuga,
Ma armastuse jutuga.
Su kena, selge laulu heal,
Mul ifka oleks waja teal.

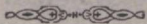
Kõik jeda kannataks ma weel,
Kui teaks, et kindel on ju meel,
Et ei saa waataks teiste peal,
Kes rikkamad ehk oleks teal.

Ei rikkus aita ükfinda,
Seal ilma usinuseta ;
Ta kõrkust, uhkust pesitab
Su südames, t'ad kõwastab.

Oh, kui ma oleks rikkas mees,
Mul jüda oleks kergem sees,
Siis tooks sind täna õhtu weel
Mu perenaiseks armu wäel.

Nüüd pean ma waene ootama
Ja mõnda rublat korjama,
Waat' siis mu kurbtus kadunud,
Sa minu naeseks laulatud.

Siis on mu rõem küll otsata,
Kui kõik saaks nõnda minema.
Jah, rõem on mul siis südames
Ja rahu meie maja sees.

102. Armastus.

Oh, armastus, sa kallid magus mehi!
Dnn sel, kes leidnud armufest;
Kui rind on rinna ääres, käes käsi,
Silm filma waatab südamest!
Sest armastus teeb sauna suureks mõisaks,
Ja puistab lilled offasteel;
Ja muudab metsad, laaned roosiaiaks,
Et taewa rõemu tunneb meel.

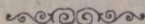
Oh, armastus, sa söödad meie südant,
Kui selge suhkru-aaste peal!
Dn armastus meil' südamesse idand,
Siis põgeneb kõik nufer meel.
Kes armastab, sel paistab päike selgem,
Sel õitsewad ka offaspuud;
Ta rist ja waew on sedamaid tal kergem,
Kui armufesel annab suud.

Oh, armastus, sa annad meile tiivad,
Kui linnufestel lennata;
Sa panid meie suhu rõemulaulud
Ja awitad kõik kannata.
Kes armastab, see naerab auu ja rikkust,

Ta rõem on armastuse sees,
Ta põlgab wäge, jättab suurdel suurust,
Ta paradüis on südames.

Oh, armastus, sa teed kõik rasket kergeks
Ja musta leiba magusaks;
Kus hingab sa, teed kivi süngid pehmeks
Ja öled siidi padjaks.
Oh õnnetu, kes armastust ei tunne,
See elab surnult ilma peal, —
Ei anna suud, ei istu tema sülle
Üks armastaja neiu teal!

| S. W. Jannsen.

103. Armastus.

Oh armastus, sa sügaw öö,
Kes jõuab mõista sinu töö?
Sa oled loodud hingesse,
Kus elad waitfelt, tasaste,
Ei ärka muidu ülesse,
Kui mõttes sind ei hüia ma.

Kõik neiud, peiud ilma peal
Teeb õnnelikuks sinu heal,
Kell' täiest' tõused ülesse,
Neid kannad ingli rõemusse,
Teed elu-raskust magusaks
Ja halwad marjad maasikaks.

Sa soe ja pehme wihma pilw:
Seal südames jäeb ikka talw,
Kust puhta rõemu himuta
Sind katsutakse solkida,
Kus sõprus wale-kattel weel
On roppus tema asemel.

Oh armastus, sa lõuna-tuul,
Küll lille-laanest igal kuul
Neil lehkad pehmest südamest,

Kes puhtad kurjaist himudest,
Neid täidab fina rõemuga,
Mis mõruks muudetud ei saa.

Sa ilmas mitmel segane,
Ei paista neile diete,
Kes kurjast saanud kiusatud
Ja paha teele effitud ;
Sa oled loodud õnnistus,
Sind muudab kõieks rumalus.

Noor arm, ja elu kewade,
Oh ilmu kõigil' ärksaste,
Et sinu sooja päewa käes
Kõik Eesti lapsed rõemjad wäes,
Su püha tahtmist täidakfid
Ja õnne põlwes elakfid.

104. Armastuse wägi.

Oh armastus, ja kange jõud,
Kes murrab katki kõif muud nõud,
Sa tugewam kui raud ja kuld,
Oh muud küll 'pole sa kui muld.

Kus hingel' iial ilmud sa,
Siis imet film saab nägema,
Et selge armastuse jõud
On tugewam kui teras, raud.

Sa oled mees, kell' woli käe,
Ei kuhugi sa paigal' jäe
Sa rändad läbi ilmast, maast,
Su jõud käib üle suurest weest.

Küll mitu saksa sandiga
Sa pannud paari minema :
Sa kaotad kõif kadedust
Ja kelmust, kurjust, tighedust.

Sa teed, et wõeras tundmata
Saab omaks ilma sund'mata,

Ra kaotad kõik kurba meelt
Ja kurjad põõrad wale-teelt.

Sa pilwes ilma selgeks teed,
Su käsku kuulwad ka kõik weed,
Sa paned õitsma offas-puud,
Mis näha võib weel wana luud.

Sa rasked waewa fergeks teed,
Sa mure laened ära a'ad,
Su läbi kõwa offas-tee
Dn siidi fanga sarnane.

Sa teed, et fangel mõeral maal
Weel kõrwu kostab finu heal,
Kes ammu fangel, lahitud,
Saab finu läbi ühendud.

Su käsku kuulwad orud, mäed,
Ra selged ojad, järwed, jõed,
Kõik, kes siin liik'wad ilma sees,
Need tundwad sind, — oh armastus!

Oh armastus, oh armastus,
Kõik maailm sulab finu ees,
Kas olgu jaks ehk olgu sant,
Sa kõigil' oled kalliks pant.

Su nooled wäga terawad,
Su haawad õige sügawad,
Su eest ei kaitse ükski kilp,
Kes ju eest jookseb, on üks halp.

Sa muudad metsad, laaned, puud,
Et kõigil' lahkest' annaks juud,
Su imewägi tunnistas,
Arm kurbtust rõemu-linnaks teeb.

Kui kaswaks õunad offas-puus,
Ehk maasikad ka rabas, joos,
Kui fangel oled armastus,
Ei nende nop'jaid saa siis meist.

Kui lilled õitswad Jaani-kuul
Ja pehmest' puhub lehkaw tuul,
Kui fangel oled armastus,

Siis warjul elu magusas.

Kui neiu palge punetab,
Kui waates silmad maha lööb,
Siis hingab ja, oh armastus,
See fena õie südames.

Need, kes siin käiwad kosja teel,
Neil kõigil käid ja ikka eel,
Sa nende jalad kergeks teed
Ja lühendad neil pikka teed.

Kui mõttes mina seisma jäen,
Siis waimus, armastus, sind näen,
Su jume neiu sarnane,
Mis wiib mind armu serwale.

Kui une-woodi heidan ma,
Siis ohkan-raskest' nutuga:
Oh armastus, mind awita
Ja oma juure juhata.

Kõik, kes siin liit'wad ilma peal,
Neid kosutab su armu heal,
Sa ütled: olgu saks ehk olgu sant,
Ma sean kofku neid kui kont.

Su ühendus on kuldne siid,
Su heal on nagu kandle hüid,
Su ime wägi tunnistab
Ja kehwad kofku õnnistab.

Su sibe on ku pärli pael
Ka fell' — fell' hoopis kange kael,
Su selge jala tunnistus
On kindel waiwne armastus.

Su magus lehk kui pehme tuul,
Mis südant muudab igal kuul,
Su palge on kui roosi aed,
Mis rõdemustab kõik, kes sind näeb.

Oh armastus, oh armastus,
Sull' jäen ma ikka igawest',
Kui kõik maailm on muudetud,
Su külge olen köidetud.

Oh armastus, oh armastus,
Sa oled minu finnitus,
Mu kuldne-kroon, mu rõemu-riif,
Mu õitsew paradiiši paif.

Kui ja mull' lahkest' annad kätt
Siis räägib minu suu ka tõtt
Ja kiidab rõemjast' sind mu feel,
Et olen õigel kosja teel.

Sa oled leitud Adamast
Ja petetud ka saatanast,
Sa inimest kui uueks lood
Ja kõwa südant pehmeks teed.

Sa kurba waimu rõemustad,
Sa märjad filmad kuiwaks teed,
Sa rändad ümber ilma sees,
Sind tunneb pea iga mees.

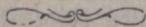
Su rind on pehme siidi säng,
Su ühendus üks kindel mäng,
Sa tõmbad häda-oru seest
Küll wälja pea iga meest.

Oh armastus, oh armastus,
Sa olgu meie ühendus ;
Et truudus, õigus walitseks,
Su riigi liikmed ühendaks.

Et ülemad ja alamad
End sinu alla koguwad,
Sa ole kui üks karjane,
Et oleks kõik su sarnane.

Sa kaitse heldest Bene-maad
Ja finnita, ta riigi ra'ad,
Et meie Keiser ja ta troon
Meil' oleks nagu Salomon.

Kui tuleb üksford mull' see tund,
Et puhkama lä'en wiimist und,
Siis ole ja, oh armastus,
Mu abi ja mu ühendus.

105. Kurbi jumalaga jätmine.

Oh armuke ma jätan
Sind Jumalaga nüid;
:: Eht südamest küll nutan,
Mül pole süski süid! ::
Mis aitaks kui ma tahaks
Sind weelgi armasta?
:: Sa paneksid eht pahaks,
Et mind ei falli ja. ::
Sest ilma lootuseta
Dn raske armasta:
:: See wõtab pea saata
Mind hauda armuta. ::
Eht leian weel üht südant
Mis armus wastu lööb!
:: Sa mind ju ära põland
Eht teine kindlaks jäeb. ::
Et muu nõuu enam aita,
Siis pean lahkuma;
:: Eht saab mu õnn weel õits'ma,
Sest tahan tõtata! ::

106. Neiu kurbitus.

Oh häda, oh, häda, ma kurwastatud hing,
Siin õhkan ja kaeban ja filmawett walan,
Mull' iga päew osaks on walu ja wing.
üks ainus mull' armas siin ilma peal weel
Ja seegi mind põlgab ja teise pool hoiab,
Sest haledaks läinud mu süda ja meel!
Mis olen ma teinud mu armuke sull',
Et wiha su filmas mu wastu on ilmas,
Eht ma küll südamest armastan sind.
Oh armuke kuule mu õhkamist weel
Ja järel mõtle mis, wale eht tõde,
Oh annaks weel Jumal, et pööraks su meel.

Mis wõeras waim segand su liha ja werd,
Et wiha su filmas mu wastu on ilmas
Ehk ma küll südamest armastan find.

Su nimi ja nägu mu meelest ei kao
Nii kaua kui elan — nii kaua ma tahan
Sind südames kanda, sinust laulgu minu suu.

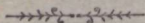
Oh wõiksin ma lennata jüt teine pool merd,
Siin tappab mind häda, — sest rindus mu süda
On haige, — see jegab mu mõistust ja werd.

Et ükski muu asi jün rõemu mul tee
Kõik ilu mu filmas, mis jün maailmas
Ei maksja mu meelest — tõest, sinuta see.

Kas on sul mu armuke, tõest see meel ja mõte,
Et maha mind jätad ja teise pool hoiad,
Kas taewas ehk näeme ehk teine teist weel.

Ma loodan ja ootan weel ikka su peal
Ja palun nii hõrdast, oh üttele mull' armsast
Su omaks ma annan nüüd end teal.

Kui weelgi jäeb kõwaks su süda ja meel
Siis surma ma ootan, ta hõlma ma tõttan;
Surm koormatud hingel toob hingamist weel.

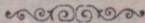
107. Jaani ööfine laul.

Oh kui armas on kuulda
Jaani öösel see laul,
Mill kõik tuled mis paistwad,
On selgeks rõemuks meil!
Siis kõik rahwas on rõemus,
Ja kõik meeled ka head
Et ta Jaanipäew on tulnud,
On mu südamel rõem,
Südamel rõem!

Oh ja armas, ja kallis päew,
Ei unu ja mul;
Sest sel päewal, siis andis

Mull' kõige esmalt suud
See, kes armas on meelest,
Armsam weel, kui mu hing;
Aga mis juuandja nimi —
Seda ei ütle ma,
Ei ütle ma!

J. W. Samson.

108. Seda mõistnud wist.

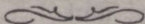
Oh kui weel hellaste waatafin
Su fini silmasse,
Siis põhjatu murega läkfin
Ma sinust kaugele?

Kõik kuulsid mu juttu,
Mu armu sõnu ka,
Kõik tähed nägid mu nuttu,
Kui nutjin ma jalaja.

Ei mõistnud mu armu sõnu
Siin õhud, tähtega,
Ei wõinud mu nuttu ja walu
Nad ükski waigista.

Siis kaebfin mina weel julle
Mu walust leinamist,
Su taewalik süda nii helde,
On jeda mõistnud wist!

Jaan.

109. Mets.

Oh mets! :: oh mets! ::
Kui armsast kohad sa,
Oh mets, ::
Kus elab päts, ::
Kus kõige paksim mets. ::
Siin õitsewad lilled ja kaswawad puud,
Siin annawad linnud üks teisele suud

Ja laulwad rõõmsaste offjade peal,
Siin kõlab ka kenaste sarwede heal.
Traraa! traraa! traraa! traraa!
Traraa! traraa! traraa! ::

Maailm, :: maailm, ::
See suur ja lai maailm,
Maailm ::

On meie telf, ::

Siin kõnnime lauldes ja teeme ka tööd,
Siin sööme ja joome ja magame ööd,
Siin nutame, naerame kanname kõik,
Siin saame üks pruudiks ja teine on peig,
Halloo! halloo! halloo! halloo!
Halloo! halloo! halloo! ::

J. B. Jansen.

110. Arg kosilane.

Oh mina wilets kosjamees,
Ei leia pruuti ma!
Kui mõni neiu on mu ees,
Ma'p julge rääkida. ::

Uks pole noor ei ilus ka,
Ta aga armas mull':
Ei siiski julge kosida,
Eh' wahest mõtlen küll. ::

Mul meeles seisab end'ne pruut,
Kes ära suri mul;
Nüüd pole, kellel annaks suud,
Oh, see on hale küll! ::

Lindan. laulik.

III. Lootus.

Oh mu jüda ära kaeba,
Kui sull' elu tuska toob,
Linn sull' uuest' tõuseb taewa,
Põlwe paremaks sul loob.

Mulju musta muret maha,
Rõhu waenlast eluteelt,
Unusta kõik nähtud paha,
Kindlaks pane jälle meelt.

Kindlat jõudu kingib lootus,
Lubab kallist warandust,
Arksaks jäegu õnnis ootus,
Pea näha parandust!

G.

112. Mein pilk.

Oh neiuke, su pelglik pilk
Su sinifilmadel,
See on kui taewa rõemu tilk
Mu noorel' südamel',

Kui eila kõnõsid kir'ku teel
Seal teiste hulgasja,
Siis nä'in et tahtis sinu keel
Uht sõna ütelda.

Mis sõna oleks olnud see,
Mis näitis sinu suu?
Uks armu sõna tõeste,
Ma tean, ei mitte muu.

Oh neiuke, sa nooruke,
Kui olid õitsel sa,
Siis tunda sain ma täieste,
Et sulle armas ma.

Su nägu, ilus neiuke,
Uks eluraamat see!
Su pilk, oh helde piigake,
Uks taewas alati!

Ma loen sellest raamatust,
Kas süda sul; sul;
Tean, tean nähes sinu pilkudest
Mis ilm on tulekul.

Oh mine jälle kirikus',
Sest lust mul lugeda,
Ja imelik mul igatus
Su taewast waadata!

Dr. M. Weste.

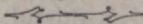
113. Pulma lust.

Oh jeda elu ja õnne,
Oh jeda vidu ja põlwe!
Oh jeda lusti ja rõemu,
Torupill kui kutsub meid tantf'ma.
Trillalla, trillalla,
Pane pulma jalg alla,
Bõta pill siis kätte,
Ja astu meie ette!

Sinul on küll ilusad filmad,
Minul on veel haledam süda.
Kätte peal sind tahan ma kanda,
Magust musu sulle ka anda,
Kes kodu parem,
Kes kodu näeb,
Kes kodu kuuleb,
Mis süda luuleb!

Sinisuka meistri me' poega
Puna peaga talu me' tütar,
Neist jaab siis wiimaks veel paar,
Uht, = saht=sah, uht, = saht, = sah,
Dlekfin mina, selle kena neiu
Armas, kallid peiu.

Ilust pulma=pilli ja tantfu,
See on kõige rõõmsam siin elus.
Hiir hüppas, kass kargas,
Wana karu löi trummi,
Kirp aknast wälja,
Nahk pükfid jalga.

114. Suwe teretamine.

Oh tere tuhat kord ja,
Lahke, lahke suwi!
Sind teretab kõik mets ja maa,
Lahke, lahke suwi!
Lahke suwi, mäe peal
Teretab sind meie laulu heal, me' laulu heal!
Sa tulid, ilmal' rõemu tood,
Lahke, lahke suwi!
Sa metjal', põllul' elu lood,
Lahke, lahke suwi!
Rõemu hõiskab sinule
Terwit kägu, ööpik, lõoke ja lõoke.
Oh tere tuhat korda ja,
Lahke, lahke suwi!
Sa kaua mull' veel wiivita,
Lahke, lahke suwi!
Uju kõike südame,
Uja kõiki meid rõemule, jah rõemule.

Dr. M. Weste.

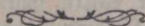
115. Kaugel.

Oh wõiksin ma linnu tiivul
Su juurde lennata:
Ma wiiviksin eha wiivul
Su kõrval õnnela!
Su koduke käigiks kaugel,
Sa ise filmale:
Su lahust on rõem mul raugel,
Ma ohkan sagedaste.
Eht waataksin üles taewa,
Kas ingel ilmuis eel:
Ei waigistaks ingel waewa,
Mits mure paelus meel.
Uks ainus mu kurbtust kaotab,
Üks ingel-inime:

Kui armula hellalt waotab
Mind oma rinnale.

Oh jõuakõid tuule tiivul
Need tunnid tulema:
Siis wiiriksin eha wiivul
Su kõrwal õnnela!

Bergmann.

116. Ära küsi!

Oh ära küsi mitte,
Mitspäraast leinan ma,
Ei wõi ma seda, neiu,
Sull' mitte ütelda!

Oh ära küsi mitte,
Mis filmi niiskeks teeb,
Mis minu rinna põhjas
Nii walufaste keeb!

Kui mina seda sul,
Mu neiu, kõneleks,
See teeks su noorus päiwi
Siis hirmus walufaks.

Las' südamesse jäeda
Mu walud magama,
Ei pea minu huuled,
Sest sõna rääkima!

Jaan.

117. Roti pulmad.

Didu, roidu roti pulmad,	Hunt oli wiie wiivuliga,
Hiire tütar sai mehele	Karu kuue kanneliga,
Virgi noorema pojale,	Tihane tina reega;
Seal oli palju pulmalisi:	Soff oli söögi walmistaja,
Kurg oli kuulus peiu-poisji	Rebane roa-tegija,
Dma kulbse kannustega,	Kana kabe kätte kandja;
Wares saja-wanameesi	Tihane tegi õluta,
Dma wafkse saabastega,	Lõu waene lõhkus puid a.

118. Nooriku kahjatus.

Oleks mul uneski õeldud,
Lukkudes mul tulnud meeli,
Et mind kurjale kositi,
Wihasele wiidaneksi,

Bahasele pandaneksi! —
 Kus mu armas halli waipa,
 Udu peenike palakas!
 Enne wõinud wafka ju wajuda,
 Wafka alla hallitada,
 Kirstu serwa seenetada,
 Kui sai sapardil magada,
 Riipakale ringutada;
 Sapard wõind saksis magada,
 Riibak rijus ringutada! —

Rahwa laul.

119 Joosepi laul.

Omas noores lapse põlwes,
 Waga isa silma all,
 Olin mina karja hoides
 Wäga rõemus Juudamaal.
 Sekemis, kus meie karjad
 Sõiwad palmipuude all,
 ∴: Glasin ma weel sel ajal
 Wait ning tasa, kui üks tall. ∴:
 Kord mind jaatis isa wälja,
 Oma wendi waatama,
 Andis kirju kuue selga,
 Mina läksin rõemuga.
 Oh, nüüd süttis wende wiha
 Minu wastu põlema,
 ∴: Tahtsid mulle otša teha,
 Raewu sees mind surmata! ∴:
 Wiimaks tõmbasid mind wälja,
 Kui mul surm ju keele peal,
 Wõtsid nõuks mind äramüüa,
 Ismaelid olid seal.
 Oh! mu isa hallid juuksed
 Lähwad hauda murega,
 ∴: Ning ma kannan wangi rauad
 Egiptuses nutuga! ∴:

Siiski on mind Jumal aitnud,
 Nuttu tee wiis rõemule!
 Olen weel oma isa näinud,
 Pärast matnud rahusse.
 Ehk mu wennad wärisesid,
 Pole ma neil furja tein'd,
 ∴: Waid kui oma süidi tundsid
 On kõik wiimaks hästi läin'd! ∴:

J. W. Jannsen.

120. Ei wõi!

Pere ütles: pekka naista! Naadi warre nõrgufene,
 Talu ütles: tapa naista! Piitsa warre pikufene,
 Ei wõi pekka pere pärast, Teelehe tillufene:
 Ei wõi tapa talu pärast: Silmad hele- sinised,
 Minu naene noorufene, Paled roosa- punased,
 Kõõsa piima koorufene, Jalad nii kui roosi oksad,
 Härja sõra suurufene, Aftwad pikad jääse waksad.

121. Pitkalt kiigub paadikene.

Pitkalt kiigub paadikene Alt ta põhi surma, waewa,
 Mõõda jõge edasi. Kõledast saab warjama.
 Mõttes paadi äärel istun, Jõgi nagu armufene,
 Waatan maha laenetesse. Nagu Tiiu oled ja:
 Pealt küll hiilgwad, päik-] See ka mõistab naeratada,
 [se paiste Hellast armsast meelita.
 Armsaste neid kullatab, Ära usu, ära usu
 Kuldue wesi hellal wiisil Waga filmanägu ja —
 Allapool mind meelitab, Walusalt oh pärast tunned,
 Aga küll ma teda tunnen! Kuis ta mõistnud waleta!
 Pealt nii kena waga ta: Koidula.

122. Wõersil oleja.

Rõemsalt kodu pinnal Kas ei armas olla
 Rõndis ford mu jalg, Wõi ka wõeras ilm.
 Nüüd on wõeral rajal Kus on näinud palju
 Seinast niiske palg. Flu, headust film?

Kus kõik liiad mured
Tundmata on mul
Ja kus rahwas hüiab :
Sõber olen sul !
Ei, oh ei, ei ole
Armas wõeral maal !

Külm on wõeras sõprus,
Külm ta armu heal.
Kodus palju parem
Nuu ja õnneta,
Kui on wõeral pinnal
Olla nendega.

J. L.

123. Gewalt ja Minna.

Rüütel Gewalt ja ta Minna
Istusiwad käsi käes
Kohuaedas, wäikse linna
Kõemsa suwe ilu sees.

Rüütel Gewalt ütles Minnal :
„Jäta kurwastus järele !
Kui ju lilled teist kord õits'wad,
Wiin find laulatusele !“

Waewall oli aasta mööda
Puud ja lilled puhkesid,
Rüütel Gewalt ruttas aeda,
Kust nad ükskord lahkusid.

Uga mis ta näeb sealt kaugelt :
Walget kivi ristifest,
Selle peal on kiri selgelt :
„Truuwiks jäen sull' igawest'.“

Rüütel Gewalt rutust pani
Sõjariistad kõrwale
Ja läks floostri kus ta furi,
Nuttas Minna järele.

Rahwa suust.

124. Miks naene wõtmata ?

Saksad sandid, maad madalad,
Igas kuus kaerad kassinad,
Igas aastas odrad kehwad :
Ei ma saan'd õlut ilusta,

Ei ma saan'd kalja punasta —
Sest jäi naine wõttemota,
Hobu rus jäi ostemata.

Rahwa lau .

125. Wastus.

Sa tuhat walu teinud mulle,
Et ahastuses õhfab rind —
Ma tuhat laulu laulnud sulle,
Kuis wäga armastan ma sind.

Su sõnad on küll mitu ööda
Mind sundind kurtma kurbuses,
Kuid rohkem öösid saatsin mööda
Su õnne eest ma palwetes.

Jä kui ford surma wõitluses
Mu süda kustub igawest,
Siis wiimast ford weel armastuses
Ta tufsub sulle tajakest !

G. E. Luiga.

126. Sind taga kaebawad.

Sa tuled neiu meele
Mull' tuhat korda weel,
Kas olen mina kodus,
Ehk käimas kaugel teel.

Dh teaksid sa kui wäga
Dn murelik mu rind,
Siis nutaksid sa ärdast
Ka walus taga mind.

Ma mõt'lin kui ma nutsin,
Ehk rind waest rahu saab,
Et suurest murest wärsind
Sind süda unustab.

Müid nutt mul ammu otsas
Ja lõpnud pisarad,
Weel jüiski rinnus healed
Sind taga kaebawad. Jaan.

127. Põhjamaa teretamine.

Sa wana, sa priske, mu põline maa,
Sa ilus, sa armas, sa lahke, waike !
Dh tere, sa armsam, sa lõbusam maa,
Su metsad, aasad, nurmed, taewas, päike!

Sa muiste ju olid me kodune maa,
Sind ammu mu rahwas hüidis auuga !
Mis muiste, see oled weel tänagi sa :
Mu põhja mulda tehke mulle hauda !

Dr. M. Beske.

128. Seal haul.

Seal haul ditsheb kanarpik Næe pisarad tal weer'wad pal-
 Ja kaswab fastehein; [gele.
 üks wäfind süda puhkab seal, Ta langeb põlwil,
 Kell' tundmata jäi õnn. Palwetab nii ärdalt, südamest.
 Üks rändaja wist wäfind ka Kas teeb ta palwet furnu eest,
 Jäeb seisma hauale, Wõi enda rahu eest?
 Ta juuks on hall, Anna Saawa.

129. Leinaja madruse pruut.

Find mina igatsen,	Mu kallis peig!
Mu kallis peig!	Seal hingad üksi ja!
Sulle ma truuks jäen,	Oh, et ma sinuga
Mu kallis peig!	Wõiks ühes hingada,
Küll olen mõnda kuud	Mu kallis peig!
Su järel leinanud,	Ei wõi ma lillega,
Ja nuttes ootanud,	Mu kallis peig!
Mu kallis peig!	Su hauda ehitada,
Su nime hüian ma,	Mu kallis peig!
Mu kallis peig!	Kui furnu aedas käin,
Ehk küll ei kosta ja,	Ja teiste haudasid näen,
Mu kallis peig!	Siis nuttes kisendan:
Ei kuule igawest	Mu kallis peig!
Sa mere põhja seest,	Ei kuima minu film,
Mu walust leinamist,	Mu kallis peig!
Mu kallis peig!	Sest kõik see rõemus ilm,
Kui mõtlen selle peal,	Mu kallis peig!
Mu kallis peig!	Käib leina riide sees,
Et ja mult lahkund teal,	Mu furwa filma ees,
Mu kallis peig!	Mis järgest nutu wees,
Siis furnuks nutaks ma	Mu kallis peig!
End haledusega:	Kus on mu pruudi rõem?
Kus jäen nüüd finuta?	Mu kallis peig!
Mu kallis peig!	Kõik seda riisus surm,
Sa märja hana sees,	Mu kallis peig!
Mu kallis peig!	Nüüd üksi elan ma,
Sügawas mere-wees,	Ja üksi juren ka,

Ma suure waluga,
Mu kallis peig!
Teist ma küll pea jaoks,
Mu kallis peig!
Kui ma sind unustaks,

Mu kallis peig!
Ei wõi, ei taha ma,
Sind iial unusta
Seeni kui suren ma,
Mu kallis peig.

J. W. Jannsen.

130. Truuduse wanne pruudile.

Sind oma meeles kannan, Truu armastus meil linnaks
Mu ormas neiuke, Ja warjaks alati.
Sull' kindla sõna annan, Pea waikiwad ka tormid,
Et sa mu armuke, Pea julgub kade huul,
Jah, ijaweste jäen Pea paranewad armid,
Ma truuks sinule, Mis löönud tige nool.
Pea mõrsja pärga sean Siis näeme õnne päikest
Su hella rinnale. Me' elus särama,
Ehk küll weel mitmed huuled Siis tema kena läikest
Meid püidwad lahuta', End saame rõemusta'!
Ja kanged maru tuuled Seepärast kindlaks jäeme
Meid tahtwad kõiguta! — Siin teine teisele,
Me' süiski jäeme kindlaks Siis õnne-päikest näeme,
Siin teine teisele, Kuis särab iluste.

131. Igatsesine.

Sind tahaksin ma näha, Ei tahaks lahti lasta,
Kui ka üks ainus furd, :: Ei kõik mu eluacg! ::
Ja kui sind olen näinud, Sull, tahaksin suud anda,
Siis tahaks ikka näha Kui ka üksainus furd, ::
Weel mitu tuhat furd! :: Ja kui ma suud sul andnud,
Sull' tahaksin kätt anda, Siis tahaks ikka anda,
Kui ka üksainus furd, :: Weel tuhat, tuhat furd! ::
Ja kui sa kätt mull' andnud,

J. Jannsen.

132. Talguse laul.

Sirbid niitwad	Õiõ'jad põllul,
Wihud heitwad	Sirbid õlal —
Sirbi tera all.	Tulge lauale!
Tüdrukude pärjad	ühest waagnast sööwad
Noorest higist märjad,	Pops ja peremees. ∴
Siiski laulud suus. ∴	Kell' toit mekkib,
Sirbid lõik'wad	Sell' suu nokkib
Neiud laulwad	Oma armukest;
Pilli heale all,	Jüri küsib Marilt,
Runi kuu ju paistab	Mari küsib Jurilt:
Perenaene hüiab	„Mis ju süda teeb?“
Tangu pudrule. ∴	Söögid söödud,
Hansu, Marti	Joogid joodud,
Luiskwad sirpi	Tandsud tandšitud:
Õhtu tulemas;	Rahwas koju lähewad,
Juba päike weereb,	Tee peal minnes
Sidumine tuleb,	[hüidwad:
Dlgem wiledad. ∴	„Õõisja, talgused!“

J. W. Jaansen.

133. Siiski.

Su arm, su pilk, su kuu	Ma haige, oh mis walu
Mul põnes salajas,	Ma tunnen rinnassa.
See musu nagu tuli	Ruid siiski, oh ma tahan,
Mu huulel põlemas.	Et walu rinda jäeks,
Kes jõuaks seda kõike	Et tulekene huulel
Küll ära kannata!	Ei iial külmaks läeks.

R. C. Sööt.

134. Unustus.

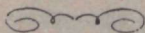
Su armu walu wiinud	Et Anne kaugel kodus
Kõik rahu südamest,	Mu peale mõtleb ka.
Ei siiski põlge wõinud	Rüid ka see lootus lõpnud
Ma endist inglifest.	Ja walust wäsiind rind
Sest uuest ikka lootus	Mu süda murest murtud,
Tõi sõnu salaja,	Saab unustama sind.

Talur. Kal. 1879.

135. Tootus.

Sul olen end andnud
Suu, südamega
:: Ja truudust sulle wandnud,
Mu armas isamaa! ::
Oh õitse weel kaua,
Mu isade maa,
:: Sa maa, kus palju wilja
Ja waimu wara ka! ::
Sul sinawad metsad,,
Ja õhk heinamaal ;
:: Siin tundsin rõhket rõemu
Ja rõhku raskel a'al, ::
Siin leidjin ma sõprust,
Mis kõwem kui raud,
:: Ja armsal ajal hüidis
Meid kokku rõemulaud. ::
Sa oled mind kaitsnud
Kui filp minu ees,
:: Su rahu olen maitanud,
Su lehtwa lille sees. ::
Sa oled mul kallis,
Mu isade maa,
:: Sul surma woodil tahan
Sind kiita lauluga! ::

J. Kuhlbars.

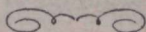

136. Terwiseks.

„Su terwiseks!“ nad õiskawad
Ja klaasid üles tõstavad
Ja wõidu kihwti joowad,
See juures laulu loowad.

Ei seda terwist taha ma,
Mis annetakse kihwtiga:
Kihwt murrab maha loogu
Ja joojaid, ühte hoogu! —

H. Kooli.

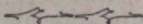
137. Su waatamine.

Su waatamine tõi taewa
Mu rindu äkiste —
Tõi aga hiljem waewa
Ja muret minule!

Kes toob nüüd uuest taewa
Beel minu rinnasse?
Wiib ära muret, waewa,
Teeb otja walule? —

Oh neiu sul on wõimus
Mind peasta, peasta ja!
Su heal, su filma nõidus
Teeb seda sõnata.

Jaan.

138. Tamm.

Talu õues tõusis tamme
Tüfil tüwil ülesse.
Ei ja, ei ja, ei ja, ja
Tüfil tüwil ülesse.

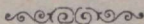
Juured jõudsid tõusu tujul
Musta mulla hõlmasse. 2c.

Omad okjad, armsad arud
Laotas ta laiali. 2c.

Pinnud laulsid tema latwas
Tme kena lugusid. 2c.

Perepoeg tema wilus
Hoidis rinnal armukest. 2c.
Nõdra naese toetaja
Tahab olla ta kui tamm. 2c.

S. Eglon.

139. Kewade.

Talwe möödas, mis meil tegi
Igapuust ja furvastuust;
Kohi tärkab jookseb jõgi,
Kewade toob rõemustuust;
Mäed, orud, metsad, wäljad,
Kõik on uuest elamas,
∴ Põllud, heina aasad haljad,
Tomingad ka õitsemas. ∴

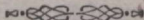
Pange lillekroonid päha,
Kenad neiud, aasa peal,
Kullerkupud jälle näha,
Wilja oras ilus weel,
Jälle lehtes puude oksad.
Kus need linnud kiiguvad,
∴ Ehitavad omad pesad,
Rõemust laulu ajavad. ∴

Kewade küll pesitavad
Lõõkesed, linnuk'sed;
Uga rõemsaid pulmi teewad
Sügise kõik neiuk'sed.
Hans see mõtleb Anne peale,
Jüri Marit igatses,
∴ Kaarel tunneb Kaie heale,
Rõemustab, kui teda näeb. ∴

Kewadel on kallid elu
Karjamaal ja wainu peal,
Armastus, see magus walu,
Mitme noore rinna all.
Mis nii mitu neiu ootnud,

Ehk see tuleb tänawu ;
 ∴ Mitu peiud töotanud :
 „Dot, kui tuleb sügise !” ∴
 Dotkem siis ja olgem rõõmsad,
 Neiud, peiud hulgani ;
 Siis on suhkru- ootse-päewad,
 Pulmad sündwad sügise.
 Rewade ju õisi kandwad
 Sunapuud ja õik'sed ;
 ∴ Pärast õidest õunad saawad,
 Neiudest ka naeset'sed. ∴
 Kõik mis pärast wilja kannab,
 Peab enne õitsemä ;
 Annake, kui suud sull' annab
 Hans, siis peab ootma.
 Mehed on ju truud linnud,
 Ega nad ei waleta.
 ∴ Mis nad kord on töotanud,
 Dotke — küll see sünnib ka. ∴

J. W. Jannsen.

140. Ta mõtleb.

Ta mõtleb praegu minu peal.
 Ma seisän tema meeles,
 Ta kõrwus kõlab minu heal
 Ja linnu laulu keelis :
 Kuu, tähed paist'wad iluga,
 Reid waates mu peal' mõtleb ta.
 Ka laulu lugu lahkeste
 Lõõb lõpik põesa peidul,
 Oh kõlaks kõrwu temale
 See armastuse wõidul !
 Head õõd ! Oh maga rahuga,
 Siin walwan ju peal mõttes ma.

E. M. Redlich.

141. Sündimise päew.

Tere näid, ja kallis päew,
Sind on Jumal jälle annud!

Ta on armust kannatanud

Ja weel elu pifendanud.

Tere sa :: kallis päew! ::

Tere sa :: kallis päew! ::

Tänu sull', Jumalal,

See suure armu eest!

Halleluja lauluga

Täna unest üles ärka!

Sull' on Jumal armu näitnud

Ja sind rohkest õnnistanud!

Tere sa j. n. e.

Oma tänu ohwriga

Palwes tema ette astu!

Ta on helde, armuline,

Kaitfis sind ja kaitseb weel.

Tere sa j. n. e.

Antku Jumal kava sull'

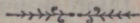
Rõemsaid päivi, rõemust elu!

Hoidku kaugel sinust valu

Kuni hüiab surma kell.

Tere sa j. n. e!

J. W. Jannsen.

142. Tõtt ja õigust.

Tõtt, õigust ikka armasta

Kuni su hauani

Ja ära ital lahku sa

Seft, mis on õige tee!

Siis võid sa siin maaima peal

Rõemsaste elada

Ja ilma kartuseteta teal

Ka surma oodata.

Siis sinu lapsed haura peal
Sind õnnistawad weel,
Ehk filmad pisarates seal
Neil siiski rõemus meel.

Sest tõtt ja õigust armasta
Kuni sa hauda läed
Ja ära kurja himusta,
Siis õnne päiwi näed!

J. Jung.

143. Pärna wilus.

Tuul on ammu pärnast lehed maha
Puistand, sügisel surma kuul,
Uksi paljad oksad on weel näha,
Musetada tuule tormi suul.
Pärna kombel iluta ja tühi
On mu elu õrnem õie-kuu,
Ei mu rinda enam rõem nüüd ehi,
Ei mull' laula neiu roosi-suu.

Oh kui alles püha pärna wilus
Waatsin otse kohe neiu filmisse,
Kuu sealt kumas imelises ilus,
Tähed taewas helk'sid hellaste:
Kinnust tärkaswad taewa wäed,
Nõiduw naer see mängis neiu suul,
Taewa-rooja puist'sid ingli käed
Glu-ra'ale lahkel lille-suul.

Paled punetasid armu-tulel,
Suuled neiu suu peal' surutud,
Häkitselt siis tormaswad tuuled,
Õnne päewad olid kadunud. —
Kadun'd, kadund, minu ülem wara,
Minu õnn, mu püham paleus,
Glu-torm wiis neiu minult ära,
Südant salwas, koormas kurwastus

144. Täht.

Tähed sirades paistwad,
Maha ülewelt waatawad.
Kiirgaw taewa tuluke,
Wõlwi sinise täheke,
Oh miks oled nii külm küll sa ?
Keegi õhkaw jüda ei saa
Troosti leida ju filmasta.
Kõrgest armuta waatad sa
Waitselt sirades rahuga
Ilma häda ja rõemu peal'.

Dr. M. Weste.

145. Soldati laul.

Täna siin weel oleme,
Homme ära lähame.
Meie peame rändama,
Ära kaugel' kõndima.
Ma jätan wanemad,
Kes meid järel nutawad,
Maha wenda õdeda,
Maha kena neiuda.
Ärge kallid kaebake !
Ega ärdast nuttage !
Kuhu ka ma lähan weel
Teie juures wiibid meel.
Peaksin ehk wara ka
Lahengisse langema,
On surm minu huuledel,
Terwist saadan tuuledel.
Ärge nutke ärdaste,
Taewa isa paluge !
Küll siis jõuan kodusse,
Oma isa pejasse.

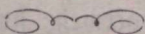
Dr. M. Weste.

146. Raskem sõna.

Üks kõige raskem sõna,
Mis tunnud on minu rind,
Kui kõige armsamal ütlen :
Ma armastan tõeste sind !

Kui see peal truust' lubas
Ja hella, wärisew heal,
Siis mitu pisarad nutsin
Ja iluja põskede peal !

A. Reinwald.

147. Taganemud.

Üks neiu noor ja kena,
Mu meelest nagu kuld,
Ja silmad süütsid täna
Mu põue armu tuld.

Ma ütlesin : oh neiu,
Kas tahad tulla mull'
Ja wastas ; mul on peiu,
Ei wõi ma tulla jull' !

Kui kuulda sain jeda,
Siis kurwaks läks mu meel,
Mu põues nuttis jüda
Ja kurba nuttis feel.

148. Waikne öö.

Waikne öö oh kalla ja
Oma taewa rahu ka
Minu südamesse nüid,
Kui ma olen jätnud tööd.
Ju tähed kaunist' paistwad,
Mind kaugelt terwitawad :
Ma teie juurde jaada ka igatsen.

Tasast, armast kandle healt
Taewa paradiiſist sealt
Puhub waiſne tuule õhk;
Otsja lõppeb minu õhk.
Jah, armjad tähed paistke,
Mind kaugelt terwitage;
Ma teie juurde saada ka igatsen.

P. Abel.

149. Nooremehe kurbtus.

Waiſje jõe kaldal istus
Noormees folkun'd kurbtusest,
Raske waew ta südant rõhus,
Waatis laente weeremist.

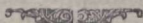
Nõnda weerewad mu päewad
Laente kombel edasi;
Urge küſige mu sõbrad,
Miks käin kurbe radasi?

Seſt see neiu, kellel mina
Oma südant kinkinud,
See on mind nüüd jätnud maha,
Ja mind ära põlganud.

Seſt üks teine noormees teda
Omaks pruudiks walinud,
Aga enne kui weel mina
Olen surmas närtſinud.

Tahan kõik tall' andeks anda,
Et mind rängast petnud ta;
Aga kui saan läinud hauda, —
Siis tal aega mõelda.

Rahwa suust.

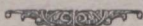

150. Pauljate käik.

Wennad, läh'me lõbulaulul
 Jkka edasi! Jah!
 Kui on puud ju puhkenud,
 Põlised ju kogunud,
 Siis kõik linnu lauluga
 Mingem kõndima! Jah!
 Oh kuis on küll ilus ilm,
 Kuhu iial waatab film,
 Haljal armsal metsa teel
 Kõemu leiab meel.
 Anna kätt mull', wennake,
 Kenaste siis kõnnime.
 Kurwastus meil mingi meelest ära,
 Oh mis hüid
 Naerab nüüd!
 Mõõdas püüd!

Wennad lähme lõbulaulul
 Jkka edasi! Jah!
 Põlised lust on rännata
 Põlised rinnassa,
 Teda kutsub lille leht,
 Muru, õite-õht! Jah!
 Pole tühi tasku ka,
 Põdelit mull' ulata!
 Sööb ja jook meid karastab,
 Põlised tait mõju saab.
 Ja kui film ju õhtut näeb,
 Jgaüks meist koju läeb.
 Hüüame siis: Tere, tere armsad!
 Põud on uus
 Põhas, luus,
 Kehal karastus.

Dr. K. U. Hermann.

151. Äraminek Tallinnast.

Äraminek Tallinnast
See kurbastab mind,
Jäe jumalaga neiu,
Ei enam näe ma find.

Sa olid mull' armas,
Sind armastan weel
Ja soovin, et waksali
Mind saadaksid teel'.

Nüüd lootus mul kadund
Ja kurbtus mul ees,
Et õnne mull' ei õitsenud,
Sest lähen ma teal.

Jäege heaks mu sõbrad,
Kes teie weel siin.
Õöd päewad mul meeles
Nüüd on Sahalin.

Head õnne, minu ema,
Sinu kurbtuse sees,
Et wiimist kord täna
Wael seisjan su ees.

Kui on raudtee masin
Ja kolm kord löön'd kell,
Minu aeg on siis kassin,
Sest siis on ju küll.

152. Gustaw ja Truuta.

Shtul waiitse metsa wilus
 Paulis Gustaw kurbtuses,
 Kurtis Truutal oma häda,
 Et ta armastada teda;
 Truuta kostis mõteldes:

„Gustaw ei ma mõista sind,
 Gustaw, ei ma usu sind!“

„Armastus,“ ta laulis jälle,
 On nii kange, waewab mind,
 Kui sind tahan armastada,
 Wõtaksid ka pahandada,
 Ikka armastan ma sind!“

„Gustaw, ei mõista sind,
 Gustaw, ei ma usu sind.“

„Sinuta ei maksu elu,
 Sinuta suur kurbtus mul.
 Sa mu ainus rõem ja ilu,
 Sinuta on mul siin walu, —
 Seda Truuta ütlen sull'!?“ —
 Gustaw, ei ma mõista sind,
 Gustaw, ei ma usu sind!“

„Kui ei näe sind siis on walu,
 Kui sind näen siis jälle piin!“

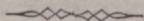
Ikka otsin ma sind leida, —

Siiski katsun eemal hoida, —

Et küll ligi oleksin!“ —

„Gustaw, nüüd ma mõstan sind,
 Gustaw, nüüd ma usun sind.“

Lindan. laulik.

153. Õhtu päike.

Õhtu päike puistab fulda
Üle metsa, üle maa!
Puista kõnet pilve põue,
Minu südamesse ka!

Mets siis heidab une sülle
Maa siis magab rahuga,
Pilw ja minu süda sala
Mõnda tõtwad kaebama:

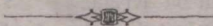
Rääk'wad õnnest, rõemust, rahust,
Walgeist waba ilmades
Kuni paneb uni peale
Neil ka pehmet hõlmakest. —

Õhtu päike puista fulda
Üle metsa, üle maa!
Puista kõnet pilve põue,
Minu südamesse ka!

(A. Reinwald).

S i l u.

Nr.		Lehek.
1	All orus hällib ojake = = = = =	3
2	Andsid mull' nõuu ja õpe sõnu = = =	3
3	Ann Oru talu tütar = = = = =	4
4	Armutene, minu mure = = = = =	4
5	Gestimaa, mu isamaa = = = = =	5
6	Gesti pojad, edasi = = = = =	5
7	Gestlane olen ja Gestlaseks jäen = = =	6
8	Ghi, ehi hellake = = = = =	7
9	Gi meremees kosi noorelt naist = = =	7
10	Gi taewa alla, ei väljadella = = = =	8
11	Gi tea mis tähendab see = = = = =	8
12	Gi ükski surm siin ilma peal = = = =	9
13	Gmakased, lütrefesed = = = = =	10
14	Gnnem mina heidan kivi juurde = = =	10
15	Et kõlagu me' laulu heal = = = = =	11
16	Halastage, halastage = = = = =	11
17	Hulluks läinud ohja hoidjad = = = = =	12
18	Igaruses elan ilmas = = = = =	13
19	Isamaa ilu hoideldes = = = = =	13
20	Juba rahu ilma katab = = = = =	13
21	Jäe Jumalaga isamaa = = = = =	14
22	Ra mina tahan ühte kaasakest = = = =	14

Nr.		Lehek.
23	Kas nägid ruffi põldu sa: = = = = =	15
24	Kas on veel meeles, mis ütlesin sull: =	16
25	Kas peab siis tõest mu süda = = = =	16
26	Kas süid sest mul, kui kogemata korral	16
27	Kallis pruut oh ära nuta: = = = = =	17
28	Kangel kõnib armukene = = = = =	18
29	Kell kannel on, kell kannel on = = = =	18
30	Kena kesianurme keskel = = = = =	19
31	Kiigu, laewake: = = = = =	20
32	Kodu tahaksin ma jälle = = = = =	20
33	Kord kedrašin ma ukse ees = = = = =	21
34	Kui eha taewa serwal = = = = =	22
35	Kui Jaanipäewal wainu pealt = = = =	23
36	Kui kauaks wiibid armuke = = = = =	24
37	Kui ma kallist isa talu = = = = =	25
38	Kui mina näen üht lindu = = = = =	25
39	Kui su pilk waatel wiibib = = = = =	26
40	Kui wõiksin ma kuldsed laulud = = = =	26
41	Kui rõemus on mu meel: = = = = =	27
42	Kuldne koidu kuma kaugekst = = = = =	28
43	Kurwal meelel kõnnin mina: = = = = =	28
44	Kus Gesti rinnus tufsub süda = = = =	29
45	Kus iial käin ja waatan = = = = =	30
46	Kus puude oksad kiikuvad = = = = =	30
47	Kuulsin poisja poodawate = = = = =	30
48	Kõlas kuldselt mul üks magus sõna = =	31
49	Küll kelmid me' mõlemad Miina = = =	32
50	Küll oli see õnnis ja õnnelik tund = =	32
51	Laske laulud ladustaste: = = = = =	33
52	Laske lipud lehitada: = = = = =	33
53	Lehtawalt õitsku õnne õied = = = = =	33
54	Leidis nõmmelt poisike: = = = = =	34
55	Lenda, lenda, lõokene = = = = =	34
56	Liigu, laewukene, liigu: = = = = =	35
57	Looda, süda, looda jälle = = = = =	36
58	Ma kewadisel ajal = = = = =	37
59	Ma laulan ühe laulu = = = = =	37

Nr.		Lehek.
60	Ma mõtlen sind, kui kuldse ilus päike =	38
61	Ma olen küll üks väene talu ori = = =	39
62	Ma olen lahke laulumees = = = = =	39
63	Ma sae westis täna = = = = =	40
64	Ma seisjan pillfel pimel ööl = = = = =	41
65	Ma soowiks armastust walada = = = =	42
66	Ma olen väike tarjane = = = = =	42
67	Ma olen üks rõemus ja lustilik mees =	43
68	Meil aia äärne tänawas = = = = =	44
69	Me oleme nüüd igale tööle walmis = =	44
70	Mere peal ma olen sündinud = = = =	45
71	Miks nii mures minu süda = = = = =	45
72	Miks oled minuist kaugel = = = = =	46
73	Mina, üks mees = = = = =	47
74	Minu isa ütles mulle = = = = =	47
75	Minu kallis oma keel = = = = =	48
76	Minu rõemiks oli Anna = = = = =	49
77	Mu armas peig, oh kuule = = = = =	50
78	Mu arm on läind, ma elan kurwad tunnid	51
79	Mul oli kord ka kallim = = = = =	53
80	Mul mööda läinud kewade = = = = =	53
81	Mul on tradu pärast = = = = =	54
82	Mul oli üks armuke ilus kui roos = =	55
83	Mul oli üks hea sõber = = = = =	55
84	Mu filmawest teeb su õnnetuks = = =	56
85	Mu süda on raske ja kurb mu meel =	57
86	Mu süda ole puhas = = = = =	57
87	Mäe peal ma üksi istjin = = = = =	57
88	Mad tehku nüüd, mis tahawad = = = =	58
89	Noorus, elu lendamistel = = = = =	58
90	Õtoppi õisi rattuga = = = = =	59
91	Muta waiksel öösel õues = = = = =	59
92	Mutke m'uga kõik te' waiksed hauad = =	60
93	Mägin neiu puude wilul = = = = =	61
94	Nüüd eesti wennad armuga = = = = =	62
95	Nüüd lahkun ära isamaalt = = = = =	62
96	Nüüd olgem kõik rõemjad = = = = =	64

Nr.		Lehek.
97	Rüid on otsas arm ja süda pime = = =	65
98	Rüid pangu maailm tähele = = = = =	65
99	Rüid waata kuhu tahad = = = = =	67
100	Rüid wiiafs Maie majasta = = = = =	67
101	Oh armas tuife Liisake = = = = =	68
102	Oh, armastus, sa kallis magus mesi = =	69
103	Oh armastus, sa sügaw öö = = = = =	70
104	Oh armastus, sa kange jõud = = = = =	71
105	Oh armuke ma jätan = = = = =	75
106	Oh häda, oh häda, ma kurwastatud hing	75
107	Oh kui armas on kuulda = = = = =	76
108	Oh kui weel hellaste waatajin = = = =	77
109	Oh mets! :: oh mets! :: = = = = =	77
110	Oh mina wilets kosjamees = = = = =	78
111	Oh mu süda ära kaeba = = = = =	78
112	Oh neiuke su pelglik pilk = = = = =	79
113	Oh seda elu ja õnne = = = = =	80
114	Oh tere tuhat korda sa = = = = =	81
115	Oh wõiksin ma linnu tiirul = = = = =	81
116	Oh ära küsi mitte = = = = =	82
117	Didu, roidu roti pulmad = = = = =	82
118	Oleks mul unesti öeldud = = = = =	82
119	Omas noores lapse põlwes = = = = =	83
120	Pere ütles: pekka naista = = = = =	84
121	Pitkalt kiigub paadikene = = = = =	84
122	Rõemfakt kodu pinnal = = = = =	84
123	Rüütel Gewalt ja ta Miina = = = = =	85
124	Salsad sandid, maad madalad = = = = =	85
125	Sa tuhat walu teinud mulle = = = = =	86
126	Sa tuled neiu, meele = = = = =	86
127	Sa wana, sa priiske, mu põline maa =	86
128	Seal haua! õitseb kanarpik = = = = =	87
129	Sind mina igatsen = = = = =	87
130	Sind omas meeles kannan = = = = =	88
131	Sind tahaksin ma näha = = = = =	88
132	Sirbid niitwad	89
133	Su arm, su pilk, su kaju	89

Nr.		Lehek.
134	Su armu walu wiinud	89
135	Sul olen end andnud	90
136	„Su terwijeks!“ nad õiskawad	90
137	Su waatamine tõi taewa	91
138	Talu õues tõusis tamme	91
139	Talwe möödas, mis meil tegi	92
140	Ta mõtleb praegu minu peal.	93
141	Tere nüüd, ja kallid päew	94
142	Tõtt õigust ikka armasta	94
143	Tuul on ammu pärnast lehed maha	95
144	Tähed firades paistawad	96
145	Täna siin weel oleme =	96
146	Uks kõige raskem sõna	97
147	Uks neiu noor ja kena	97
148	Waike õõ, oh kalla ja	97
149	Waike jõe kaldal istus	98
150	Wenad, läh'me lõbu laulul	99
151	Wraminet Tallinnast	100
152	Õhtul waike metsa wilus.	101
153	Õhtu päike puista tulda	102

Minu küest on laada :

СОВРЕМЕННЫЙ ДѢЛОВОЙ ПИСЬМОВНИКЪ.

Содержащій :

Образцы писемъ обыденныхъ, поздравительныхъ, просительныхъ, утѣшительныхъ, рекомендательныхъ, благодарственныхъ, по поводу брака. Образцы дѣловыхъ писемъ; коммерческія письма; о торговыхъ циркулярахъ; о торговыхъ публикаціяхъ. Образцы рапортовъ, предписаній, надписей, отношеній. Прошеніе земскому начальнику, мировому судѣ, въ съѣздъ мировыхъ судей, въ волостной судъ. Рѣшеніе волостного суда. Прошеніе о льготѣ по воинской повинности, въ учебное заведеніе, объ опредѣленіи въ кадетскій корпусъ, подаваемыхъ на Высочайшее имя. Акты. О духовныхъ завѣщаніяхъ. Образцы духовныхъ завѣщаній, дарственныхъ записей. Образецъ условной дарственной записи на недвижимое имѣніе. Рядная запись. О запродажѣ. Образецъ запродажной записи. Купчая крѣпость; купчая на домъ. Наемъ помѣщенія. Образецъ договора на наемъ квартиры. Общая форма закладной на недвижимое имѣніе. Закладная на движимое имущество. Образецъ сохранный росписки о принятіи на сохраненіе вещей. Личный наемъ. Договоръ хозяина съ приказчикомъ. Договоръ при отдачѣ мальчика купцу на обученіе. Положеніе о наймѣ на сельскія работы. Постановленія общія. О лицахъ, заключающихъ договоръ найма. О порядкѣ заключенія договорвоъ найма. Объ условіяхъ найма.

Объ обязанностяхъ нанимателей. Объ обязанностяхъ рабочихъ и служителей. Объ исполненій договоровъ и объ отвѣтственности нанимателей и рабочихъ. О прекращеніи договоровъ. О наймѣ по договорнымъ листамъ. Объ инструкціи. Общая довѣренность. Образецъ простаго векселя, по коему валюта получена деньгами, товарами. Образцы внутренняго переводнаго векселя съ платежемъ по обычаю. Образецъ заграничнаго переводнаго векселя, писаннаго на иностранную монету. Образецъ векселя даннаго безграмотнымъ. Образецъ полной или передаточной надписи, бланковой надписи. Образецъ протеста, какъ въ непринятіи векселя, такъ и въ неплатежѣ по векселю. О гербовомъ сборѣ. Общія положенія. О простомъ гербовомъ сборѣ. О гербовомъ сборѣ по суммѣ акта пропорціональнымъ. Объ изъятіяхъ отъ гербоваго сбора. Извлечение нѣкоторыхъ статей изъ торговаго устава. О приказчикахъ, довѣренностяхъ на производства торговаго, купеческихъ (конторскихъ) книгахъ, системѣ россійскихъ мѣръ и вѣсовъ. Табель цѣнности иностранныхъ монетъ для опредѣленія сбора съ актовъ, писанныхъ на сіи монеты. О ярмаркахъ. Ярмарки въ Россіи. Таблица для поденнаго расчета съ рабочими и служащими. Мировой судъ. Производства гражданскихъ дѣлъ. Исковая просьба. Отводъ. Доказательства. Производство уголовныхъ дѣлъ. Уставъ о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями. Вознагражденіе присяжныхъ повѣренныхъ, судебныхъ приставовъ, нотаріусовъ. Такса вознагражденія цѣновщиковъ имущества. Судебныя издержки въ мировыхъ судебныхъ учрежденіяхъ, въ общихъ судебныхъ установленіяхъ. Судебныя сроки по уставу гражданскаго судопроизводства. Извлечение изъ устава о цензурѣ и печати. Форма прошенія на открытіе книжнаго магазина, лавки или бібліотеки для чтенія, на перенесеніе книжной лавки, магазина и пр. въ другое помѣщеніе. Форма прошенія на разноску,

продажу книгъ и газетъ. О представляющихъ въ цензурные комитеты на разсмотрѣнія книги. О крестьянскомъ поземельномъ банкѣ. Форма подписки подаваемой банку. Объ охраненіи полей отъ потравы и поврежденій. Объ усыновленіи дѣтей. Усыновленія своихъ незаконнорожденныхъ дѣтей. Усыновленіе матерью дѣвицей или вдовой. Условія усыновленія по 145 ст. Почтовые свѣдѣнія.

составилъ В. А. ЛУНИНЪ.

❧ ❧ ЦѢНА 1 РУБ. 50 КОП. ❧ ❧

Kez raamatu hinna rahas ehk markides jisse saadab, jellele saadetakse ta ilma postifuludeta kätte.

Теллимise aadress: г. Юрьевъ, (Лифл.)
Ратушная ул. № 95. **К. JAİK.**

Minu küest on Saada :

Самый полный общедоступный

СЛОВОТОЛКОВАТЕЛЬ

и

150,000 ОБЪЯСНИТЕЛЬ 150,000

ИНОСТРАННЫХЪ СЛОВЪ,

вошедшихъ въ русскій языкъ,

съ подробнымъ, всестороннимъ изслѣдованіемъ о значеніи и понятіи каждаго слова.

Сводъ образовательныхъ свѣдѣній по всѣмъ отраслямъ знаній, наукъ и искусствъ, изложенныхъ въ алфавитномъ порядкѣ.

ЭНЦИКЛОПЕДІЯ НАУКЪ.

НЕОБХОДИМАЯ НАСТОЛЬНАЯ КНИГА

для всѣхъ классовъ общества и профессій, содержащая въ себѣ полное, толковое общепонятное объясненіе иностранныхъ словъ, вошедшихъ въ

русскій языкъ, послѣдующимъ отраслямъ научныхъ знаній : по богословію, философіи, педагогикѣ, правовѣдѣнію, политикѣ, техникѣ, языковеднiю, естествознанію, медицинѣ, исторіи, военнымъ и морскимъ наукамъ, искусствамъ, живописи, музыкѣ, коммерціи и пр.

Съ приложеніемъ особаго отдѣла наиболѣе употребительныхъ латинскихъ пословицъ, цитаты и изреченіи.

ПОЛНѢЙШІЙ ИЗЪ ВСѢХЪ СУЩЕСТВУЮЩИХЪ С Л О В А Р Е Й.

Справочное и необходимое пособіе при чтеніи газетъ, журналовъ и газетъ.

Составленъ филологами Соколовымъ и Кремеромъ вновь обработанъ и дополненъ по новѣйшимъ источникамъ

С. Н. Алексѣевъ.

ИЗДАНИЕ СЕДЬМОЕ.

Въ 2 столбца большаго формата, болѣе 750 страницъ.

Цѣна 1 руб. 50 коп.

Kez hinna rahas ehk markides fiske jaadab jellele jaadetasse ta ilma postifuluta koju kätte.

Tellimise aadress: г. Юрьевъ (Лифл.)
Ратушная ул. № 95. К. Зайк.

Ilmus trükitist ja on saada kõigist raamatukauplustest ja ümberrändajate raamatumüüjate käest kuulsa Inglise kirjaniku Harriet Levis'e väga ilus, huvitav ja põnev romaan

Miljonite röövlid

9 raamatus, iga raamat 64 lhf. suures kaustlas maksab 15 kop., terve romaan 576 lhf. 1,35 kop. Kõidetult 1,60 kop. Paremas köites 1,75 kop. Klufköites 250 kop.

Romaan on väga ilus, huvitav, põnev ja ühtlasi väga liigutav. Sga lehekülg pakub huvitust ja uudist: Üks lihtne saare neiu, kellel maailma lihvitud hiilgused tundmata, teda vee-retab elutorm suurte ilma linna Londonisfe, kus mustad elu-marud tema eluküünalt kustutada ähwardavad. Selle kõige põhjus on miljonite püüdmine. Terve romaan näitab, et elu-õnn ei ole mitte miljonides leida, mis higiga pole ošetud.

Seda romaani on ta algus — Inglise keeles — juba peale

100 korra trükitud ja ta on mitu miljoni osljat ja lugejat leidnud oma õpetliku, ilusa, huvitava, põnema ja liigutava sisu pärast.

Ja kes tahab midagi iseäralikku lugeda, see argu jätku mitte lugemata: „**Miljonite röövlid**“.

Pealadud: Jurjewis T. Kull'e, Tallinnas G. Pihlaka, Narvas N. Põderi, Valgas J. Kure ja Võrus J. Karlsoni raamatukaupluses.

Kes raamatu hinna rahas ehk markides sisse saadab alama nimetatud adressi all, sellele saadetakse ta ilma posti kuluta koju kätte. Ühtlasi võib ta kõljuguseid teisi raamatuid, kalendrissi, pühade lehta, õliwärawi, lakk ja liht pilta, seinasalmisid, õnnesoowi kaardisid ja roosisid tellida. Zällemüüjatele kõige kasulikum sisseostu koht.

Tellimise adress, üsikult ja hulga wiisi: Юрьевъ, (Лифл.) Г. Заик, Raatuje ul. № 95.

Ilmus trükist ja on saada kõigest raamatukauplustest ja ka
ümberrändajate raamatumüüjate käest:

Roorerahwa

Rõõnu laulik,

kus sees on: rahvuslised isamaa, armastuse, rõõmu, nalja, sõja, rattaõitjate, ringmängu ehk tšööri ja üleüldse muud laulud, 126 uuemat ja ilusamat praeguse aja lauletawamat laulu. Selles laulikus ei ole mitte üksnes: „Margareta,“ „Sinu ilusad sinised filmad,“ „Piibu laul,“ „Banapolis,“ „Anna,“ „Eiisa Kooši laulud,“ waid jün on ka „Kloostri neiu,“ „Kus oled ja käinud, minu ai. nuke laps,“ „Ulem õnn,“ „Transwali (buuride) rahwa laul,“ „Kroonu teenistusesse minnes,“ „Soldat ja pruut,“ „Kattasõitjate laul,“ „Авдотья ждёт сына моего мина,“ „Mul rõõmus weri rindus keeb,“ ja palju teisa huvitawaid laulusid. Üleüldse on selles laulikus 126 kõige uuemat ja ilusamat praeguse aja lauletawamat laulu. Hind imestamise wäärt odaw laulude rohkeuse pärast: 126 laulu ja hind kõigest 20 kop.

Märtsi kuul 1904. ilmub minu kuul teises trükis
kuulsa Wene-naiskirjaniku Sofia Rudnikhaja jutustus

Ilus Manueta.

Lõesti sündinud hale ja armas lugu Öhtu-Wenemaal Kamenz-Potolski linna ligidal.

See jutt on palju ilusam ja haledam kui Zenuwewa ja Irlanda ja on algusest lõpuni wäga tähelepanemise-wäärt niisugustele laste wanematele kes ahnuse pärast laste südame tundmuste järele ei küsi ja neid wastu nende tahtmist paari panewad. Sarnased õnnetused, nagu selles jutus kirjeldatud, wõiwad igas sunnitud abielu paaris ette tulla ja mis aitab siis rikkus, kui eluõnn kadunud on? Ürgu seda juttu mitte leegi: läbi lugemata jätku. **Hind 20 kop.**

Kes hinna rahas ehk markides sisse saadab, sellele saadetakse ta ilma postikuludeta kätte.

Tellimise adress üksikult ja hulga wiisi:
r. Юрловъ (Андр.) Raatuse uul. nr. 95. **K. Jaik.**